

**ASTORIA
OREGON**

WASHINGTON D.C.

**YORKTOWN
VIRGINIA**

ONE START, TWO FINISHES

CHOOSE YOUR OWN ADVENTURE

Trans American Bike Nonstop (TABN)

1. Trans American Bike Race (TABR)

modrá

2. Bike Nonstop US (BNUS)

červená

Pořadatel závodů: Nathan Jones, narozen v Missouri, nyní Portland

První ročník TABR – r. 2014

Délka: 4500mil

Typ cest: plně po zpevněných cestách – asfalt – určeno pro silniční kola

TABR 2017 nejvyšší účast– 138 závodníků

Start Astoria, cíl Yorktown

r. 2019 vzniká BNUS s cílem využít co nejvíce cyklistickou infrastrukturu, minimalizovat riziko nehod, start Portland, cíl Washington D.C.

Délka: 3500mil

Typ cest: mix – určeno pro gravel, doporučení min 32mm pláště

- Asfalt
- „venkovské“ cesty - Road
- Traily - šotolinové cyklostezky z vysloužilých železnic:
- Cowboy trail - Nebraska, Wabash trail - Iowa, Katy trail - Missouri, Great Alegheny - Pensylvanie, Chesapeak – Ohio Canal Town Path – Meryland.

První ročník - 25závodníků

Počet účastníků 2024 – 13 (10 dokončilo)

Ročník 2024 – 10. výročí , spojení závodů pod jeden název, společný start – Astoria

Počet startujících 42 ze 13 zemí

Modrá TABR, Červená BNUS,

Žlutá alternativy

28.5.2024 8:00 Praha
Tradiční loučení s prezidentem
CK Vnohradské Šlapky

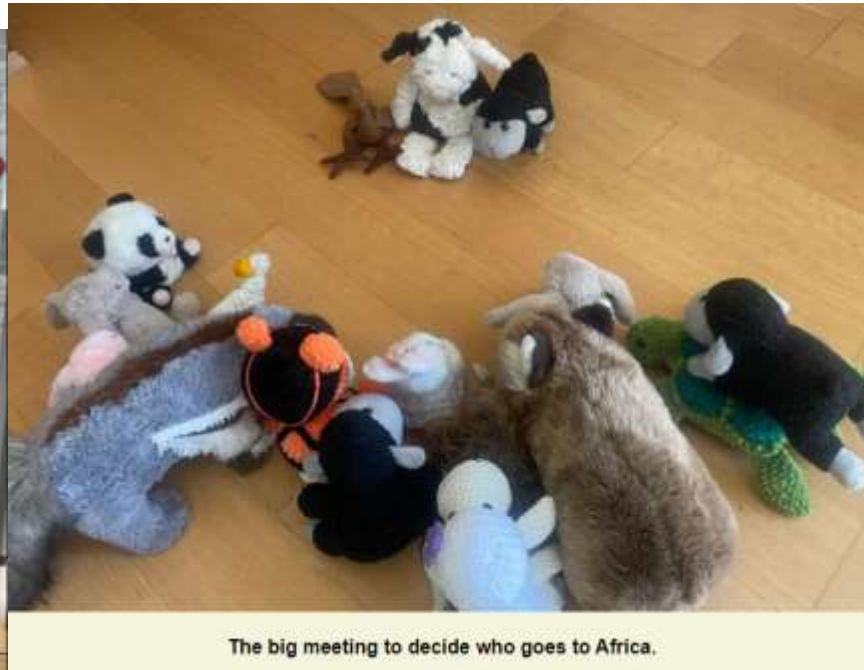

29.5. 18:00 se Scottem Diamondem na letišti Portland a zanedlouho v jeho domově který mi poskytl jako výchozí útočiště před závodem; a při předání darů.

Spolu jsme se seznámily v Australské poušti Nullarbor v r. 2022. Scott je sběratelem plyšáků, kteří s ním pravidelně cestují po světě. Hlavou tlupy je ovečka Brennie. Vystudovaný fyzik a fantastický spisovatel cyklocestování s velmi osobitým humorem a krásnou angličtinou, v současné době na cestě Jižní Afrikou (viz Scottův blog www.crazyguyonabike.com).

Níže big meeting, protože Scottovi brašny nejsou bezedné. Darovaná zvířátka se narodila v pražské cyklistické rodině u Sýkorů, tedy žádné z nich neuronilo slzu a novým cyklokolektivem byla nadšeně přijata.

Vpravo společný pěší výlet u Columbia River, kde se dají navštívit rybí sádky, přírodní akvárium s Jesetery a vodní elektrárna. Pohledy na řeku a údolí mě uvádí v potuchu, tato země je tak veliká že nedohlédnu na její konec

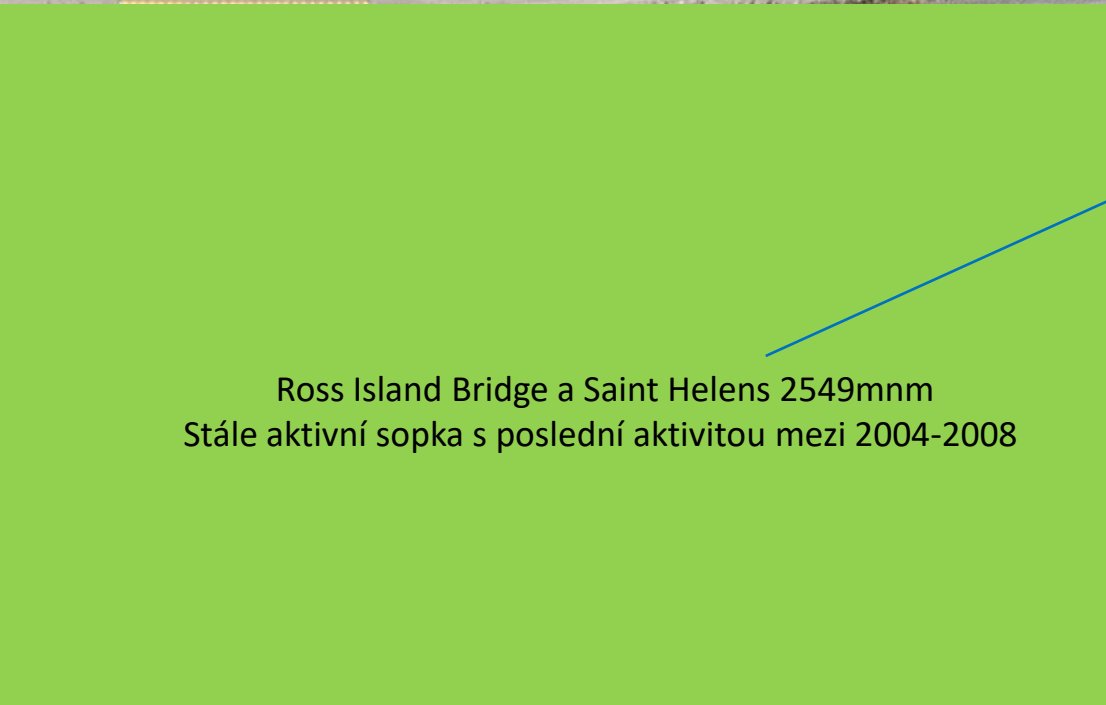

The big meeting to decide who goes to Africa.

Výhledy z městské části South Portland
neopomenutelný Mount Hood 3421mm

Ross Island Bridge a Saint Helens 2549mm
Stále aktivní sopka s poslední aktivitou mezi 2004-2008

Steel Bridge

Portland leží poblíž soutoku Willamette a Columbia river, v údolí, obklopen horami. Ve městě obehnaném drogovou problematikou trávím 4 krásné dny, po drogách ani památky, jen pod mosty se nahodile objevuje pár bezďáků.

Městu, tak celým státům vévodí mosty, Portlandu navíc veverka.

1. špatný, při tréninkové a seznamovací vyjížďce s jedním z účastníků Nicole Van Dyke mám pád, praská přehazovačka a ohnula se patka.
2. špatný, na neděli, den startu, se blíží jakási cyklóna a ochlazení.

Vzpomínka na návrat Johnyho Ramba z Vietnamu převrací vše špatné v dobré, taky to neměl lehký.

- Technický problém se zdařilo v Reistore opravit, specifickou patku pro jistotu objednáva Scott k sobě s tím, že mi ji v případě nouze zašle na smluvené místo na cestě.
- Na cyklónu dokupuji zimní rukavice s membránou, vyrobeno v Portlandu, co víc si přát...

Marquam Bridge (dálniční dvojmost)

Astoria – Megler bridge

Andrei Ostantin
BNUS

Nicole van Dyke
TABR

Astoria, prezentace, večer před závodem

S Adrianem Stingaciu který dorazil na start po vlastní ose ze Seattlu (cca 200km) Vlevo dole stroj Adriana...no comment.
Sdílíme AbnB z 19stol u Edvarda, učitele angličtiny a hudby na základní škole a v celku slušného pijana, nicméně sečtělého člověka.
Téma večera, o životě každého z nás.
Cena zdravotní pojistky pro 4 členou rodinu – 694USD/měsíc v akci od zaměstnavatele.

V Portlandu potkávám na výletě postarší pár z Fairbanks, město na Aljašce popsané ve Velké Samotě, Kristin Hannah. Fairbanks a Astorii popisují výstižně, kde jinde má pršet když ne právě zde...

Městečko při ústí řeky Columbie působí kulturně, dominantou tu spatřuji knihkupectví s koutkem pro kávu, čaj a hudbu.
Začínám mít problém s měrnou jednotkou tekutin...

Stát Oregon 2.6. – 4.6.

Astoria – Government camp; Government camp – Mitchell; Mitchell – Ontario – New Plymouth

6:57 AM on Sunday, June 2, 2024 - Astoria, USA

TABN 00

Chcejs, chcejs, a chcejs. A zista bude taky chcejs a sea to zbytky snehu. Vuvchno zaryany z gravelu. Spani suchy tak furs. Spim u zachodka protoze ty usaci kempy neumi, neumi ani prstrenky...

280.35 km	14:18:07	3,822 m
Distance	Moving Time	Elevation
103 w	5,328 kJ	
Estimated Avg Power	Energy Output	
Speed	Avg	Max
Calories	19.4 km/h	65.5 km/h
Temperature	9 °C	
Elapsed Time	16:46:18	

6:48 AM on Monday, June 3, 2024 - Mount Hood National Forest, USA

TABN 1

Dneska vuvchno, voita sosalna prochcanaj a pruvnzaj na skvelaj caj v Zig Zag restaurant, ten mi nakopli a vuvchno...

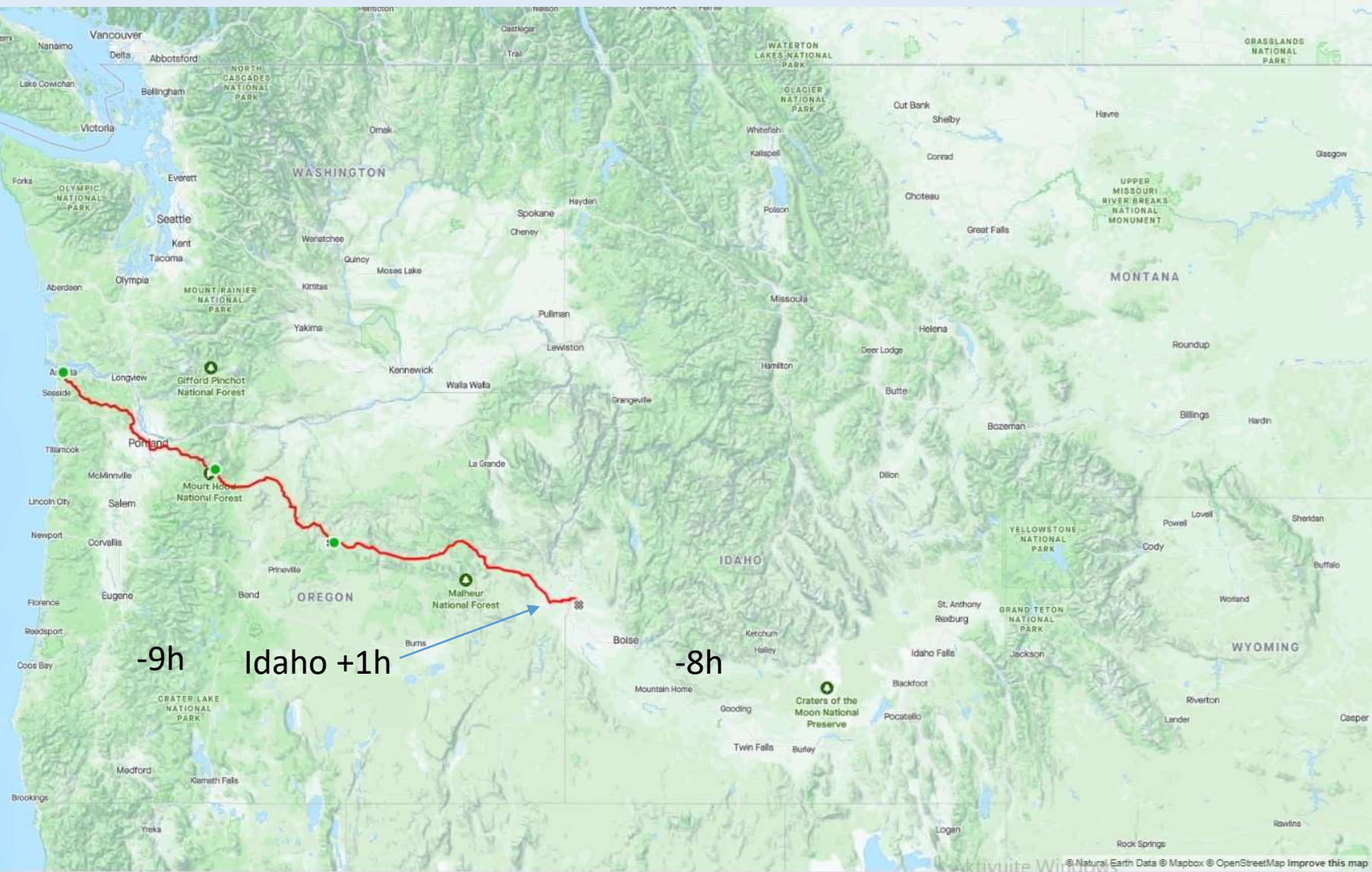
217.29 km	10:14:36	3,307 m
Distance	Moving Time	Elevation
111 w	4,098 kJ	
Estimated Avg Power	Energy Output	
Speed	Avg	Max
Calories	21.2 km/h	63.7 km/h
Temperature	11 °C	
Elapsed Time	14:09:26	

6:36 AM on Tuesday, June 4, 2024 - Mitchell, USA

TABN 2

Car over, Saint man in Mitchell bicycle hosool made me happy for all day, i will miss him... My rival left me 4 hours earlier so i ride ride ride and ride, said good bye the Pacific cmo, got 1 hour near to home, and met Shannon in front of church where he study, ask him for type of camp, and he invited me occupied his garden and rest. Got this soup from his wife Paulina, which is exactly Idaho! what a luck... So good by Oregon...

344.23 km	13:12:30	2,134 m
Distance	Moving Time	Elevation
131 w	6,243 kJ	
Estimated Avg Power	Energy Output	
Speed	Avg	Max
Calories	26.3 km/h	71.6 km/h
Temperature	6.9 °C	
Elapsed Time	14:12:59	

Po startu vyrážíme společně s Adrianem, máme podobný plán jet 250km denně. Z ostatních tu znám jen Nicole, ale ten jede ryzí Trans American do Yortown. Od rána je mokro, poprchává, ale teplo, chvílemi sundávám bundu, tak jak říkal Scott (wet wet wet, but relatively warm) Na čele se objevuje jedinec v šedé bundě a hnědém gravelu. Ani nevím kde a trasa se dělí, BNUS odbočuje do vnitrozemí a tak zajiždíme na první lesní úseky. Při prezentaci se dost řešila uzávěra z kraje dne, ale přišlo mi triviální zabývat se jedním zavřeným úsekem...

Nicméně stojíme tu, před hlubokým, dost zarostlým výkopem a opodál zarostlou cestou se vzpomínkou na Natahanův slogan „trať měnit nebudu, nějak to projedte“. Jsme tu dva, Adrian zůstal někde vzadu. Na singlspeedu byl obdivuhodný jeho styl sjezdu (bylo jasné, že dřív nebo později zkape). Mapu zoomuju do max rozlišení a potvrzuji správný směr. Vyrážíme dále a za parťáka mám Billa. Asi na 80km stavíme na první americké benzině doplnit energii, seznamujeme se, sonduju čím se budu živit. Jerky tu mají velké zastoupení. Chčije tak, že je vážně všechno mokrá (wet wet wet...). Teplota tím samozřejmě závratně nestoupá. Mizíme dále, mjíjme Petru Kanval ze Švédska a jejího parťáka kteří nás díky pauze minulý (jedou dvojice). Několik 10km před Portlandem se dostáváme do stoupání kde vyhoří i Bill, loučíme se, ujišťuji se že je v pořádku a má vše potřebné, což on oceňuje. Jako každý udělaný chlap vyhořel na oxidaci své hmoty. Profil nemám extra nastudovaný, ale aktuálně jsme v 8% brdku z údolí s následným velmi vlnitým profilem.

Netrvá dlouho, a dochází i mě, dávám za vděk kiosku kdesi na křižovce ve vršcích a jsem rád za sterilované fazole. Teplota dále klesá, pocitově je asi jako u nás za deštivého říjnového dne. Opodál „zpět“ v Portlandu, před budovou Opery nahrávám druhou trasu do navigace, a děkuji za pozvání Scottovi přenocovat v teple, v nevlídném počasí. Předpověď o 100mil dále za mt.Hood již nabízí polojasno a vyšší teploty, tak mířím známou cyklostezkou z města a dostávám se do lesních příměstských částí kde poznávám Andreie. Čelní pozice. Vypadá to tu jako v Kersku, víc zarostlý, hustý, tmavý a děsně mokrá. Pod mt Hood najíždím na hlavní silnici táhnoucí se z Portlandu, respektive dálnici do neuvěřitelného kopce. Všude jsou mraky vody, zalézám do Zig Zagu s překvapením jak bunda a kalhoty skvěle 200km brzdily dešť. Paní mě vítá přívětivě: dnes je opravdu krásné počasí na kolo... Měli jsme tu mít sraz s Andrejem, ale je neznámo kde. Po malé včeři a čaji se vydávám nahoru pod mt Hood do Government camp. Déšť v závěru ustal ale objevují se zbytky sněhu. V lesním campu je jediná stříška, Na záchodku, uléhám chvíli před půlnocí a zjišťuji že Andrei svěsil a vyměkl dole. Je mi smutno ale hezky, spaní a druhý set oblečení je suchý.

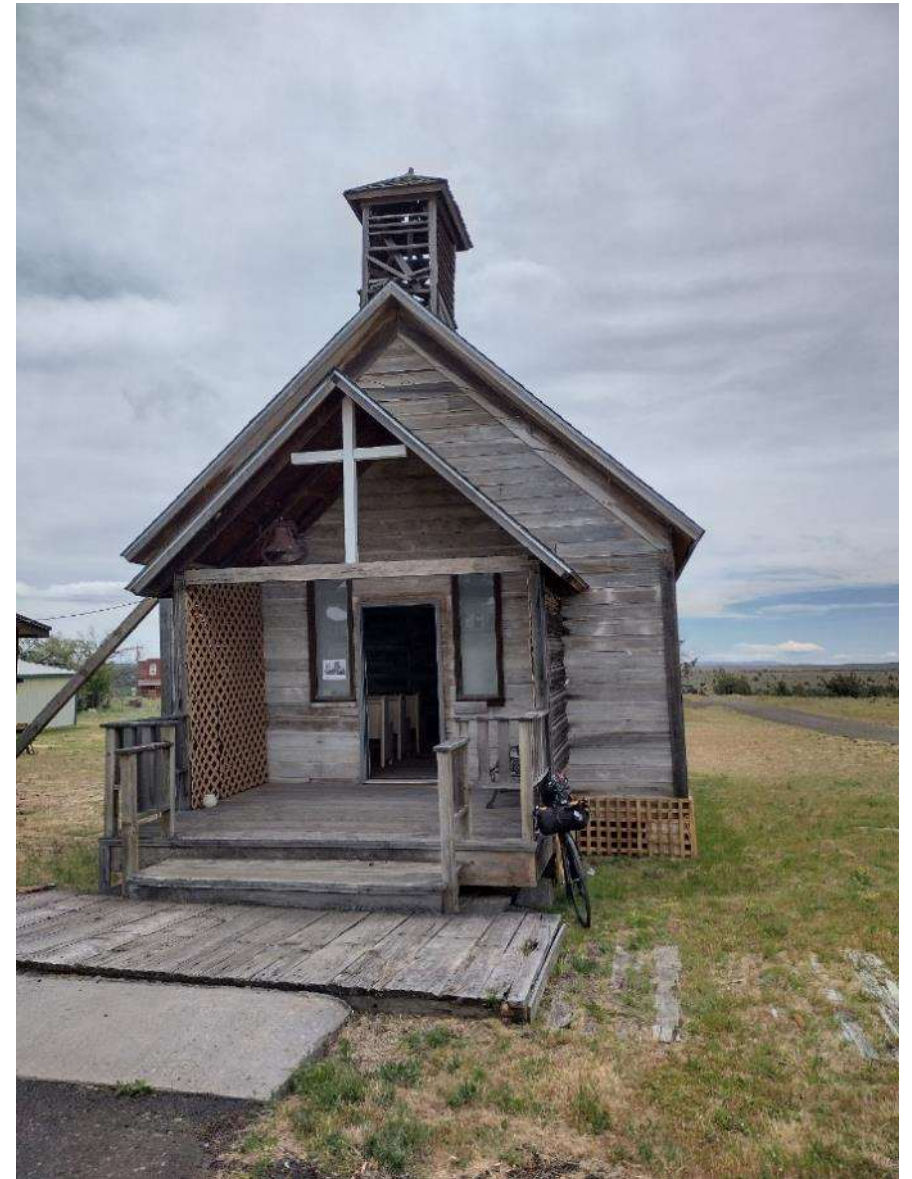

Druhý den cituji ze záznamu:

Dneska všechno, včera totálně prochcanej a promrzlej na skvělej čaj v Zig Zag restaurant, ten mě nakopl a vytáhl vzhůru. Všichni ostatní zůstali dole. Večer mě teda probral déšť, spaní na záchodku campu nepokrylo mou deklu. Do všeho total namoklo, uletěla bunda-plna vody, kalhoty plny vody, na nohy sem narval návleky na ruce... Skvělé vysokohorské soustředění na další dny... Něco po 3 sem začal balit a valil z děste, předpověď slibovala opodál slunce a bylo- vše, 4C, chcavec, zima, vítr, slunce, 28C, a žádná voda-bidony v gravelu byly téměř pod limit-chyba! Vše sem dosušil na rynku v Mupinu, jistá paní si myslela jestli nechci nocleh že si stelu v parku, vyjádřila souznění s cyklistikou a nabízela nocleh a zázemí k očištění...

Zjištění: dochází mi, že Američani jsou normálně smýšlející a pohostinní lidé. Co víc potěší, než nabídka ubytování aniž by jsi žádal. Jsem tu vlastně týden, nepotkal jsem Hamburger a Colu viděl jen z dálky protože byla v chladáku... Také si všímám pozornosti. Jistě je to tím, že na sobě mám týmové triko, to se chystám vézt po celý závod.

Japonce sem nechal jet, bylo jistý že vyměkne. Po té chvíli spolu a nájezd do 92km gravel road v pekelných kopcích. Úžasné údolí s koncem na pokraji sil, které sem dočerpál u místního burger mastera a zalit kolou (fantasticky us pokec). Na závěr mě dostalo ubytko v kostele Mitchell-neuveritelný cyklistický nápad! Panu faráři (Petrovi) zde přenechávám klubové triko. Rozbil se zip a kde líp bude dělat dobré jméno, než v tomto cyklistickém „chrámu“...

V kuchyni se navíc seznamuji s Pierrem, Mitchell je místem kde se potkávají trasy závodů a jak vidno na jeho výrazu, nespál celou noc a evidentně nebude i druhou, zvrzne špagety odchází... (Pierre Cautain po 20 dnech získal 2.místo na trase do Yorktown)

To Petr působí velmi klidně a vyrovnaně. Naprosto otevřený rozhovor znalého člověka. Předává mi rady kde povětšinou nocují závodníci, jaká rizika jsou, na co si dát pozor. Dozvídám se tak o spaní na poštách (p.o.boxy jsou v domečkách kde jsou i zásuvky) v kostelích, u hasičů, na policii. Nocování v US mimo vyhrazená místa bývá zpravidla zakázané a mnohde pokutované. Petr zjišťuje můj plán závodu a neváhá se zeptat jak to mám s tím jedním okem. Kolem 23h mě žene spát

UNITY

Andrei mi zdrhnul ráno kolem 1:00, spal asi 4h. Z Mitchell vyrážím ve 4:30, ještě je tma a slunce začalo vycházet asi po hodině šlapání na Mitchell Mountain 1335mnm. Odtud valím 40km z kopce a dále nekonečným údolím John Day river, po pravici se objevují dvoutisícovky se zbytky sněhu. Bohužel Mt.Hood byl ve velké oblačnosti a v noci.

Jak nejlépe poznat zemi? Na kole a vyrazit na venkov za město, vesnička Unity 80mílí před Ontariem je toho příkladem.

Cituji zápis ze Stravy:

Cated over, Parson in Mitchell and his bicycle hostel made me happy for all day, i will miss him... My rival left me 4 hours earlier so i ride ride ride and ride, said good bye the Pacific time, got 1 hour near to home, and met Shanoon in front of church where he studys, ask him for type of camp, and he invited me occupied his garden and rest. Got this sup from his wife Pauline, which is exactly Idaho! what a luck... So good by Oregon...

Před Ontáriem zacinká 300km, sonduju kde je Andrei a on ejhle, zakempeval vesnici 30km před městem. Snažím se sehnat nocleh a zkouším sondovat u místních, první oslovený „amazonec“ odvětví na dotaz zdali je tu kepkm: „Good luck“. Za to Shanoon, chlápek v letech který míří ze studia bible, neváhá a obvolá kámoše, bohužel, nebo dík bere jen karavany, takže jak uvedeno výše, 20:45 uzavíráme česko americké přátelství, měníme adresy u něj doma.

Začínám vnímat neefektivitu nacházení noclehů, maření výkonu cestovatelskými neduhy a poznáváním místních. Nicméně posiluje to mysl.

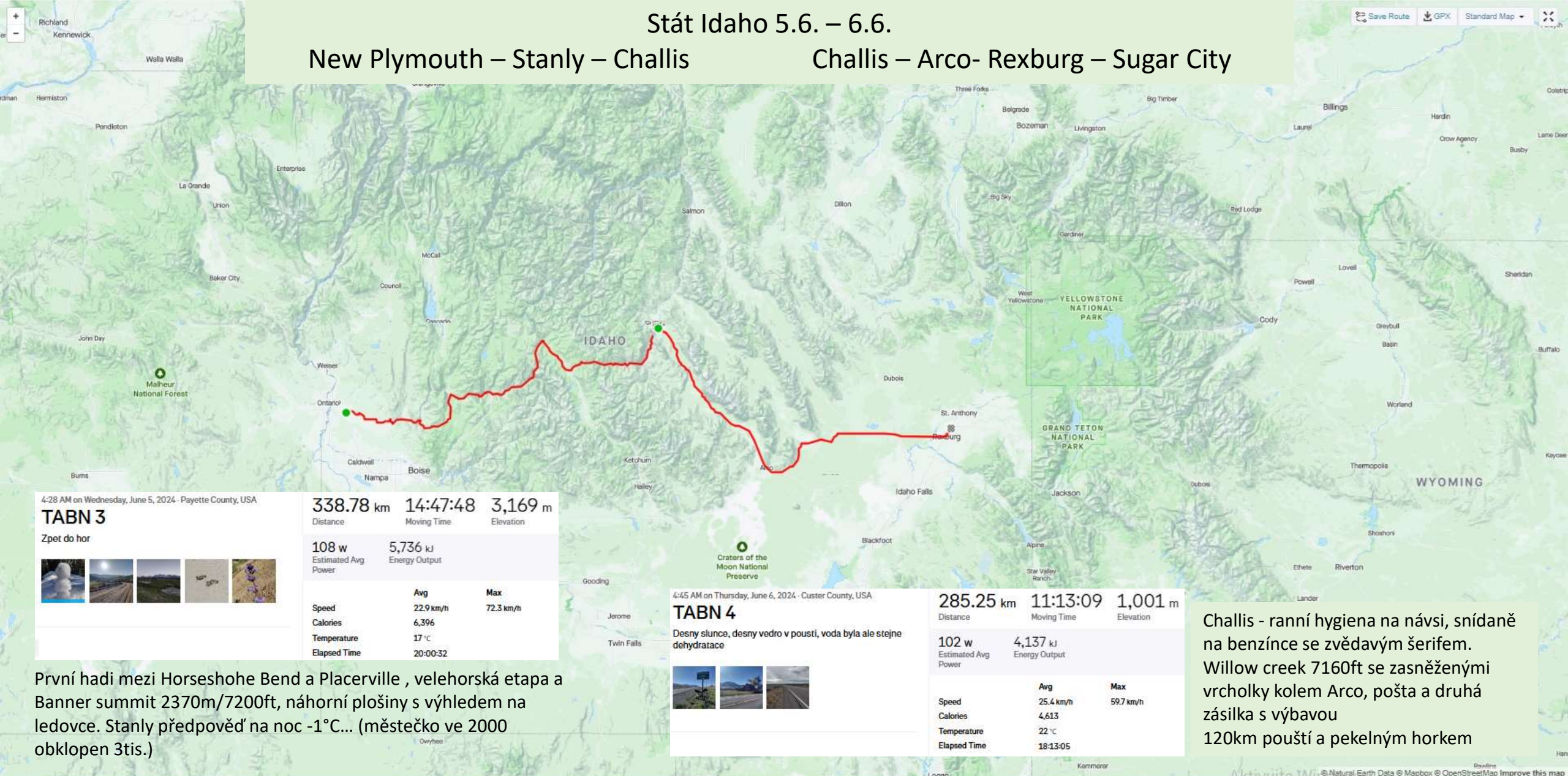

Stát Idaho 5.6. – 6.6.

New Plymouth – Stanly – Challis

Challis – Arco- Rexburg – Sugar City

4:28 AM on Wednesday, June 5, 2024 - Payette County, USA

TABN 3

Zpet do hor

338.78 km	14:47:48	3,169 m
Distance	Moving Time	Elevation
108 w	5,736 kJ	
Estimated Avg Power	Energy Output	
Speed	Avg	Max
	22.9 km/h	72.3 km/h
Calories		
	6,396	
Temperature		
	17 °C	
Elapsed Time		
	20:00:32	

První hadi mezi Horseshohe Bend a Placerville , velehorská etapa a Banner summit 2370m/7200ft, náhorní plošiny s výhledem na ledovce. Stanly předpověď na noc -1°C... (městečko ve 2000 obklopen 3tis.)

4:45 AM on Thursday, June 6, 2024 - Custer County, USA

TABN 4

Desny slunce, desny vedro v poušti, voda byla ale stejne dehydratace

285.25 km	11:13:09	1,001 m
Distance	Moving Time	Elevation
102 w	4,137 kJ	
Estimated Avg Power	Energy Output	
Speed	Avg	Max
	25.4 km/h	59.7 km/h
Calories		
	4,613	
Temperature		
	22 °C	
Elapsed Time		
	18:13:05	

Challis - ranní hygiena na návsi, snídaně na benzínce se zvědavým šerifem. Willow creek 7160ft se zasněženými vrcholky kolem Arco, pošta a druhá zásilka s výbavou 120km pouští a peklým horkem

4. den jsme opět najeli do gravelu, přesně písku. Vyrážím opět před 5h za tmy, toaletu řeším na poli za New Plymouth abych Shanoonovi neprasil zahradu. Úvodních 15mil písku střídá dalších 30mil úsek, pevnější, kde potkávám 2 našťvaný Chřestýše a táhnu se do krásné náhorní vísky Placerville připomínající Šumavskou Kvildu.

Sem někde uprostřed kopců, na to kde to jsem ani není pomýšlení, protože nikde nic moc není, sjezd po písku byl technický, ocitám se v údolí řeky South Fork Payette a teplota rapidně vyletěla vzhůru. Slunce peče, začínám se pálit. Od rána se mívám s Andreiem který pod Benner summit hlásí že má horečku. Vypadá dost opuchle a červeně. Před Banerem mu radím dát pauzu. Samozřejmě o to víc, protože se vleče stále kolem mě.

Banner summit 7200ft, první 2 tisícovka a vysokohorský test, 23km 3,6%avg, na vrchu mi tatík s dětmi nabízejí občerstvení a odvoz prázdných petek.

4

Náhorní plošina před horským městečkem Stenly působí dost tajemně, nebo spíše strašidelně, po pravé straně vykukují tyto 3 tisícovky. V městě zacházím na prvního Burgra a první pravou restauraci. Míra Turista predikuje na noc mráz, kontroluju předpověď, čas, a jelikož je nadcházející úsek stále z kopce, rozhodnu se šlapat dalších 60mil do Challis, kde se tváří že by mohl být kemp. V Challis zaléhám v 1h ráno pod jakýmsi přístřeškem v parku. Ráno balím ve 4h před rozbřeskem aby mě nikdo neviděl, až cestou z města kam sem zajel pro snídani zjišťuji, že se jednalo o jakýsi park a důlní muzeum (nyní z mapy, státní park a muzeum rýžování zlata).

Na návsí využiji veřejné záchodky a umývárku, snídani na benzině kde mě odchytí místní šerif s dotazem kam mám namířeno. Neváhá a svolá všechny přítomné, získávám obdiv když zjistí že jsme vyrazily v neděli. Tedy máme za sebou 4 dny, 4noci, pátý den před námi. Na 4 noci AVG čas vychází necelých 7h na noc bez balení a všeho kolem. Suma spaní byla 3-4/noc.

Za Challis přehoupnu druhou 2 tis a kolem vrcholky přes 3,5tis. Přioblékám se, návleky a vesta, čepička. Mířím do Arca a chystám se na poštu odeslat dalších pár věcí domů. Předpověď přes den říká slunečno a krásných 80F.

5

Za Arcem překvapí tato „poušť“. Objevují se značky upozorňující na delší vzdálenost a zásobu vody. Teplota se pekelně vyhoupla. I když jsme 1500mnm, na obr vpravo nahoře mohlo být dobrý 40°C možná i víc. Na tom kousky Willow Creek neuvěřitelný rozdíl teplot. Potkávám zde fantastického fanouška. Kde se vzal tu se vzal, povzbuzuje a nabízí vodu. Před Rexburgem je parčík s kempíkem a říčkou kde bylo možné dát koupel, voda ledová jak pes, ale jsem čistý, ve městě večere v Tacco Bell, před kterou dostávám první sprchu od mladých: hey homeless, you can't ride here... (v narážce na mé přejetí 4proudé silnice napříč). Doléhá únava a pár km za městem zaléhám na návsí Sugar City pod přístřeškem sportoviště. Dobíjím pwrbanku, ztrácím cit z prstů. Těsně před půlnocí okamžitě usínám únavou, dostavuje se krize.

Sugar City – Dubois

Stát Wyoming 7.6. –9.6.

Dubois – Shoshoni

Shoshoni – Casper - Douglas

4:06 AM on Friday, June 7, 2024 - Sugar City, USA

TABN 5

King etape, bye to mountain, bye to Idaho, welcome Wyoming.
Cyklokros v Tetonu asi nikdy neprekonom...

...

253.24 km	12:38:26	2,284 m
Distance	Moving Time	Elevation
93 w	4,234 kJ	
Estimated Avg Power	Energy Output	
	Avg	Max
Speed	20.0 km/h	72.4 km/h
Calories	4,721	
Temperature	17 °C	
Elapsed Time	17:58:44	

7:20 AM on Saturday, June 8, 2024 - Dubois, USA

TABN 6

Dnes kratši, bo pred nami 100mil poust, trochu boli ruka z gravelu, ale dnesni hladka silnice a kratši usek a par dedkovskych rad pomahaji. Vzdalenostne stale die planu, tak coz...v nabidce je volne luzku ve voze mistniho campu, a nebo travicka.

...

168.39 km	6:08:33	382 m
Distance	Moving Time	Elevation
98 w	2,157 kJ	
Estimated Avg Power	Energy Output	
	Avg	Max
Speed	27.4 km/h	54.7 km/h
Calories	2,405	
Temperature	24 °C	
Elapsed Time	10:16:05	

3:32 AM on Sunday, June 9, 2024 - Shoshoni, USA

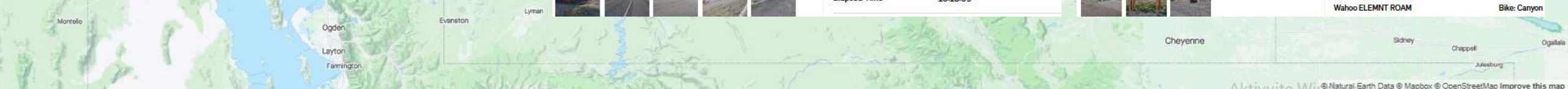
TABN 7

Peklo, 200km vitr primo na komoru, z kraje nadherne svitani v pousti, pak se michtelo hrozne spat, Powder Rivr nabizi krasnou postu (dalkari spi na postach, jsou tam poboxy, a tak je mistnost volne pristupna) tak jsem se natal a vypoustel beranky.
No a pak 3 defekty, zaplavy nedrzi, tak vzhuru jeste dve pokusy a nevo rano hledat spasu ve meste

...

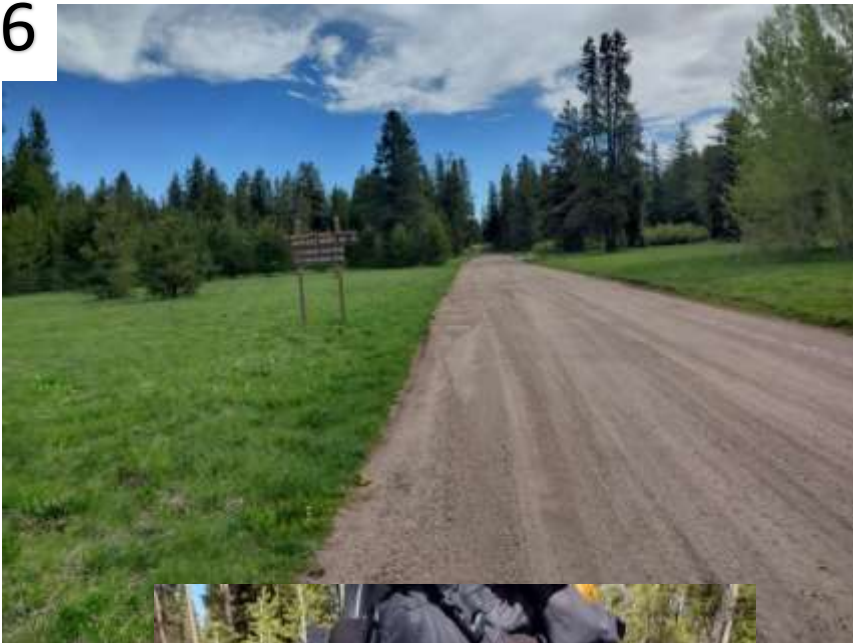
257.91 km	12:05:41	907 m
Distance	Moving Time	Elevation
72 w	3,125 kJ	
Estimated Avg Power	Energy Output	
	Avg	Max
Speed	21.3 km/h	44.9 km/h
Calories	3,485	
Temperature	16 °C	
Elapsed Time	17:06:26	

Wahoo ELEMNT ROAM   Bike: Canyon

6

Docela jsem se vyspal, vyrážím ve 4:00 ráno. Čeká mě 50mil gravelu na spojku mezi Tetonem a Yellowstone, John D.Rockefeller. Po pár km v gravelu narazím na ceduli cesta uzavřena pro „wheeled vehicles“, pro průjezd volejte strážce parku.

Nedá mi to a jedu dál; v lese mě mívají teréňáky což nažene nejistotu, ale využiji je k dotazu zdali projedu. Nejistí byli evidentně i chlápci ale přiznali že projít se to teda dá.

Místama se vyskytly závěje až po kolena, ale sníh byl poměrně tuhý a utažený.

Teréňáky potkávám zhruba ve 2/3 cesty v protisměru, znovu se ujistí kam jdu, tak už jen kývnou že dobrý. Trochu sem z nich znejistěl, ale možná lepší než potkat medvěda... na konci sněhových valů pár km před brannou Tetonu potkávám pár borců na silničkách v tretrách (to sakra uklidnilo...)

Pro jistotu varuju účastníky za mnou (společným chatem), že gravel/sněhový úsek zabral cca 8hod.

Jackson Lake Overlook

U brány Tetonu panuje čilý turistický ruch.

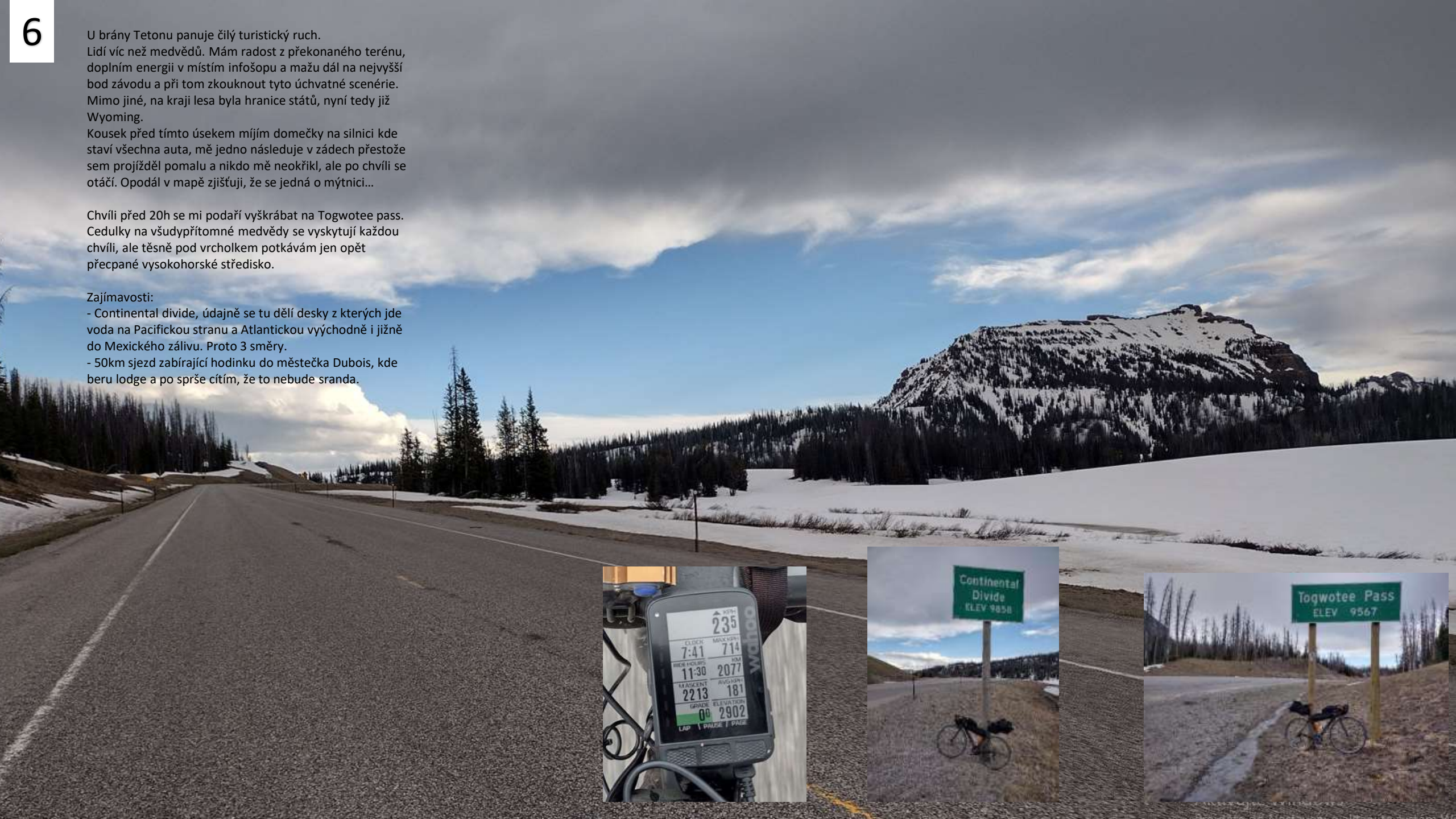
Lidí víc než medvědů. Mám radost z překonaného terénu, doplním energii v místním infošopu a mažu dál na nejvyšší bod závodu a při tom zkouknout tyto úchvatné scenérie. Mimo jiné, na kraji lesa byla hranice států, nyní tedy již Wyoming.

Kousek před tímto úsekem mívám domečky na silnici kde staví všechna auta, mě jedno následuje v zádech přestože sem projížděl pomalu a nikdo mě neokřikl, ale po chvíli se otáčí. Opodál v mapě zjišťuji, že se jedná o mýtnici...

Chvilí před 20h se mi podaří vyškrábat na Togwotee pass. Cedulky na všudypřítomné medvědy se vyskytují každou chvíli, ale těsně pod vrcholkem potkávám jen opět přečpané vysokohorské středisko.

Zajímavosti:

- Continental divide, údajně se tu dělí desky z kterých jde voda na Pacifickou stranu a Atlantickou vyýchodně i jižně do Mexického zálivu. Proto 3 směry.
- 50km sjezd zabírající hodinku do městečka Dubois, kde beru lodge a po sprše cítím, že to nebude sranda.

Nedostavila se krize třetího dne jak ji znám, za to krize šesté noci. Úplně do zpěvu mi nebylo, ale naštěstí sem se neuchýlil k zbrklým závěrům. Prsty na rukou (hlavně levé ztratily na ovladatelnosti) a ztráta citu u těch na nohou vyvolávala šokové probuzení. Nebo to nebylo tím...? Spal sem asi 5 a po kontrole trackeru evidentně si přispal i Andrei.

Co je obdivuhodné: nadmořská výška ve které se tu pohybujete. Nezdá se to, ale zde jsme ve 2tis mnm....kopce kolem mají 2,5-3tis.

Nad vodou mě držely zprávy od US matadora Turisty - Míry Wittbergera. Nastudoval jsem pouze možnosti nocování po vzdálenostech 200-300km. Takže každé slovo Turisty bylo jakýmsi skvělým info co mě čeká: Kde jinde prší než na západě, dnes bude posouvat ručičky o hodinu vpřed, přejede kopec a bude Španělsko – to mě velice zarazilo a ano musím souhlasit. Kdo jel Španělským vnitrozemím najde tu hodně podobného.

A co se týče krásy přírody stát Wyoming Turista vykreslil za ten nejkrásnější...

Crowheart

Těžko se hledají příjemnější místa. To asi proto, že působí Australským dojmem. A to i krajina kolem...

Nicméně zásek v Shoshoni přinesl rozhodující okamžiky. Teploměr atakuje 100F a mě jakýsi děda v elektroautíčku neváhá vytlačit z cesty s tím, zdali vím co dělám. Shoshoni je jaksi brána do pekla, 100mil ničím.

Jelikož mám dobrou zkušenost z Australského Nullarboru, jen přitakám že dobře vím. Hrdinství se tak rozhodnu ušetřit na další dny a na doporučení dědy utnu dnešní den na 170. km, zaléhám ve vozíku RV parku na návsi. Do boje s pouští se vydávám o půl čtvrté ráno.

Nicméně jistý Jason tu má na konci městečka na zahradě ceduli „Camp“ Trochu zvláštní vzezření a jistě větší homeless než o kterých mluvil děda v Powder River. Ceduli má asi z bazaru, nicméně přespat sem tu prý mohl, ale bůh ví co by za tím vše bylo... Ale v RV parku bylo líp a vedoucí za nocleh navíc nic nechtěl.

Casper působí víc kulturně, z kraje dokoupím zásoby a dám oběd. Pokračuji podél řeky North Platte River kde vyperu a z centra města se deru po Casper trail.

Za zmínku stojí a co by stálo za to navštívit: Nicolayen Art museum. Muzeum současných umělců.

Za městem se objevují malá naftová pole s těžními stroji.

Nocuji v Douglas, zalepuji duši po prvním defektu. dole za mostem v centru je park kde se dá zůstat přes noc. Důvodem je sprcha. Nicméně tu sprchují i trávnick, takže se natáhnout musím na prašném plácku pro parking. Nicméně kvůli drogám je tu zákaz pobývání na trávnicku, ale jeden „honosnější“ stan tu je, takže beze strachu. Pouze nad ránem zamkli záchodky, takže to bylo trochu nefér...

Za zmínku stojí pumpa nad městem, a slečna která mě sem poslala, dala tip. Zařazuji do poznámek: nocleh lze dojednat u pumpařek... Stejně jako u nás, ne každý má rád cyklistu či turistu, ale existují i fajn lidi ať máš nápis na triku jaký chceš.

Postřehy – nyní: je zvláštní kolik míst se ve vzpomínkách nedá spojit (ztratí), a zároveň je pěkné, jak se spojí při připomenutí fotkou, spíše pomocí google street view; fotografování během cesty bylo opravdu sporadické...

Pokaždé když sem vjížděl do pouště (ať US nebo AU) a přede mnou byla vzdálenost delší než 100km a nebo 60mil chcete li, zaznělo jednoduše: jedem...

Níže Powder River, kde se začala dostavovat ranní únava. Tím jsem přišel na to, že když se na 20min natáhnou a podřímnu, tělo se výrazně srovná; za druhé jsem závod prohrál.

8

Powder River

US-20 Shoshoni – Casper 98miles

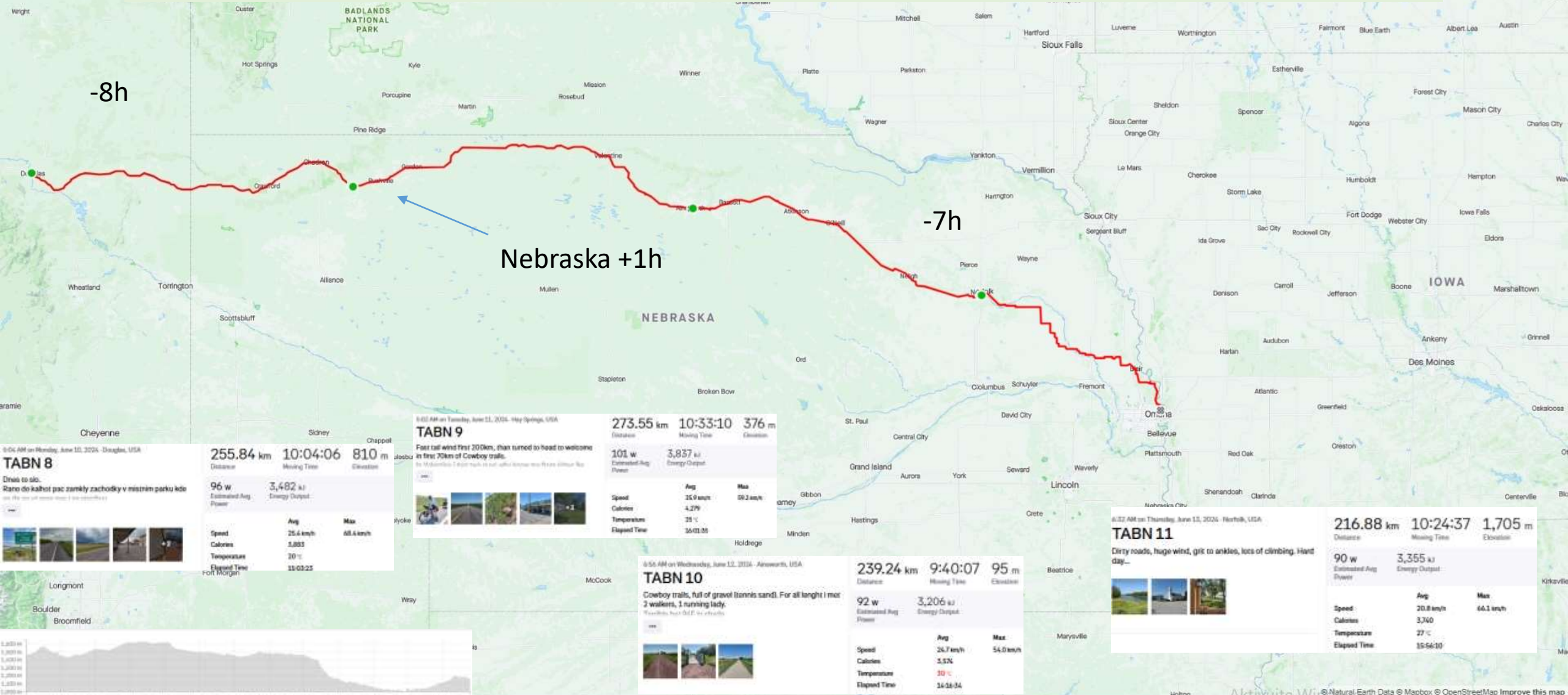
Stát Nebraska 10.6. –13.6.

Douglas – Hay Springs

Hay Springs – Ainsworth

Ainsworth – Norfolk

Norfolk – Omaha

-8h

-7h

Nebraska +1h

TABN 8
 0:04 AM on Monday, June 10, 2025 - Douglas, USA
 Dnes to slo.
 Ráno do kalhot pac zamřely zachodky v mistřin parku kde on Ho nos of some star (to someplace)

255.84 km	10:04:06	810 m
Distance	Moving Time	Elevation
96 w	3,482 kJ	
Estimated Avg Power	Energy Output	
Avg	Max	
Speed	25.4 km/h	48.4 km/h
Calories	3,885	
Temperature	20 °C	
Elapsed Time	10:03:25	

TABN 9
 8:02 AM on Tuesday, June 11, 2025 - Hay Springs, USA
 Fast tail wind first 20km, then turned to head to welcome in first 70km of Cowboy trails.
 Močoviště 1 spot made to self pulled down new place without the

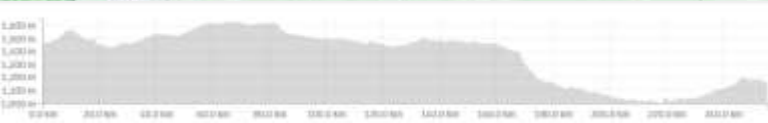
273.55 km	10:33:10	376 m
Distance	Moving Time	Elevation
101 w	3,837 kJ	
Estimated Avg Power	Energy Output	
Avg	Max	
Speed	25.9 km/h	58.3 km/h
Calories	4,279	
Temperature	25 °C	
Elapsed Time	10:03:35	

TABN 10
 4:55 AM on Wednesday, June 12, 2025 - Ainsworth, USA
 Cowboy trails, full of gravel (tonnis sand). For all length I met 3 walkers, 1 running lady.
 Možná to byl 0.5 h v přírodě

239.24 km	9:40:07	95 m
Distance	Moving Time	Elevation
92 w	3,206 kJ	
Estimated Avg Power	Energy Output	
Avg	Max	
Speed	24.7 km/h	54.0 km/h
Calories	3,574	
Temperature	20 °C	
Elapsed Time	14:54:54	

TABN 11
 6:32 AM on Thursday, June 13, 2025 - Norfolk, USA
 Dirty roads, huge wind, gill to ankles, lots of climbing. Hard day...

216.88 km	10:24:37	1,705 m
Distance	Moving Time	Elevation
90 w	3,355 kJ	
Estimated Avg Power	Energy Output	
Avg	Max	
Speed	20.8 km/h	44.1 km/h
Calories	3,740	
Temperature	27 °C	
Elapsed Time	15:54:10	

9

Hodně dlouhý den, ve kterém se plno schovalo. Odjezd z Douglas a secesní benzínka na konci města, samotný vstup do státu Nebraska, proměna počasí, charakter krajiny...

Cola v Harrison a městečko Crawford kde se přehnala pravá Nebraská bouřka bez tornáda. Začalo pršet akorát a tak zalézám na první burgr do restauračky pod přístřeškem. Ideální propojení odpočinku, doplnění energie a krátkého vyjetí v podvečer před noclehem v Hay Springs. V kempu se snažím zjistit od karavanisty kód k umývárce, jelikož telefon nikdo nebere. Karavanista se však nedá odbýt a zjišťuje jestli mám peníze abych zaplatil pobyt. Tedy solim 25USD za umytí a spaní na zemi .

Za Hye Springs začíná Cowboy Trail, ale byla takřka nejetelná díky „bahnu“, naštěstí i trasa samotná byla po asfaltu, silnici...objevují se první ževy a tito dva chlápci. Ihned mě identifikují dle appky Ride Yr bike a vědí kdo jsem... Kluci ve Valentine nocují, já jdu pro jídlo a mažu dále. Najíždím na trailku a hltám první míle ryzího závodního povrchu BNUS Cowboy Trail.

Další potvrzení toho jak je v US tento „šilený závod“ sledovaný...

Cowboy Trail má délkou přes 180mil (300km). Cestou po trailu je dostatek času přemýšlet, pro koho je vlastně stavěný, potkávám pouze 2chodce, 1 běžkyni; opodál za mostkem vylekaného údržbáře při mém tichém objíždění, který honil Roundupem trávu po krajích. Cowbou trail je relativně měkký, respektive zdá se, ale jetelný, radou bylo, držet se dále od krajů, jelikož v krajích se vyskytují špičaté ostny z trav a hrozí defekty. Rady sem se držel a bez problému projel. První den 70km délky, druhý den k Norfolku něco přes 200km v kuse...

Lutherský kostelík přes silnici s vlastní školou, na křižovatce J.Road a 6th Road...

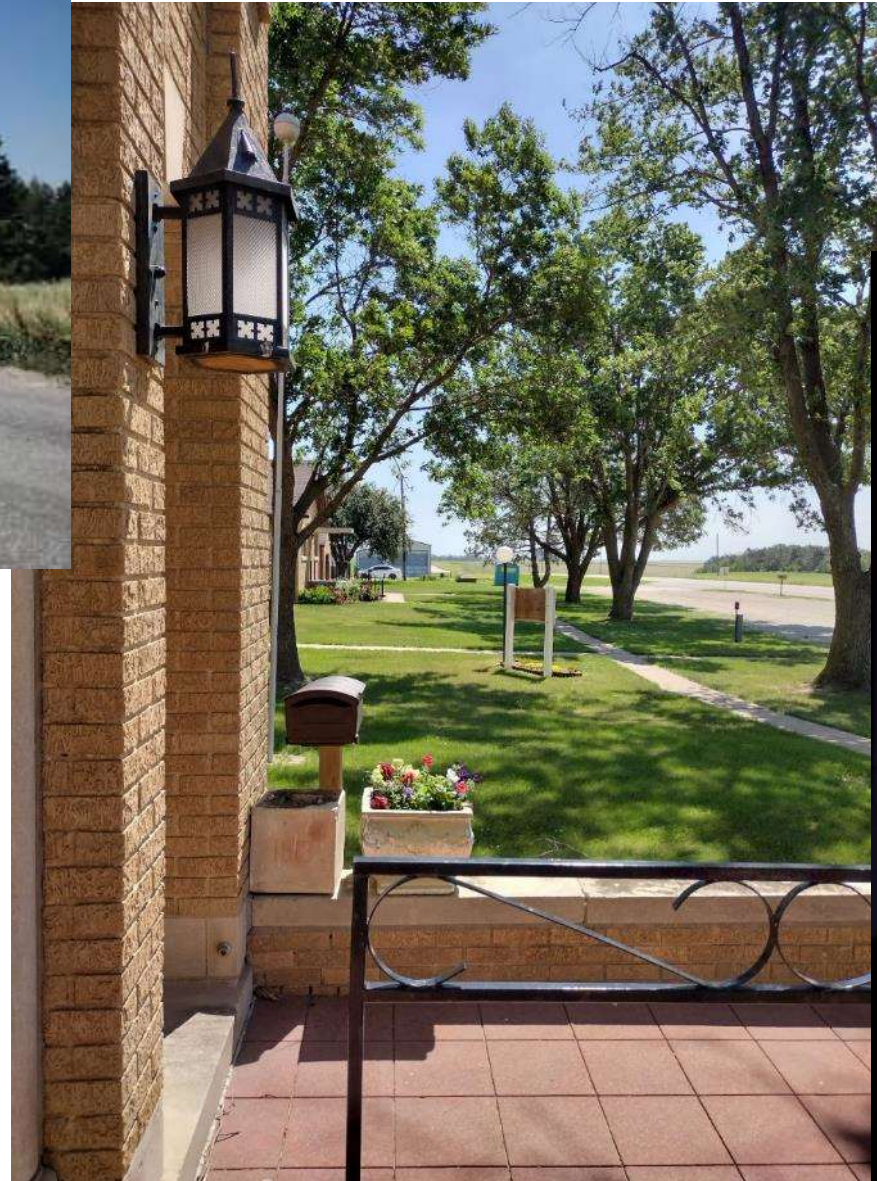

Nelézt zde lze tyto skryté kouty, nikde nic zvláštního, v okolí rozesté farmy a sila s obilím. V kostelích se děje spousta akcí, zajímavé by bylo trefit nějakou událost a náhlédnout... bohužel nemám to štěstí

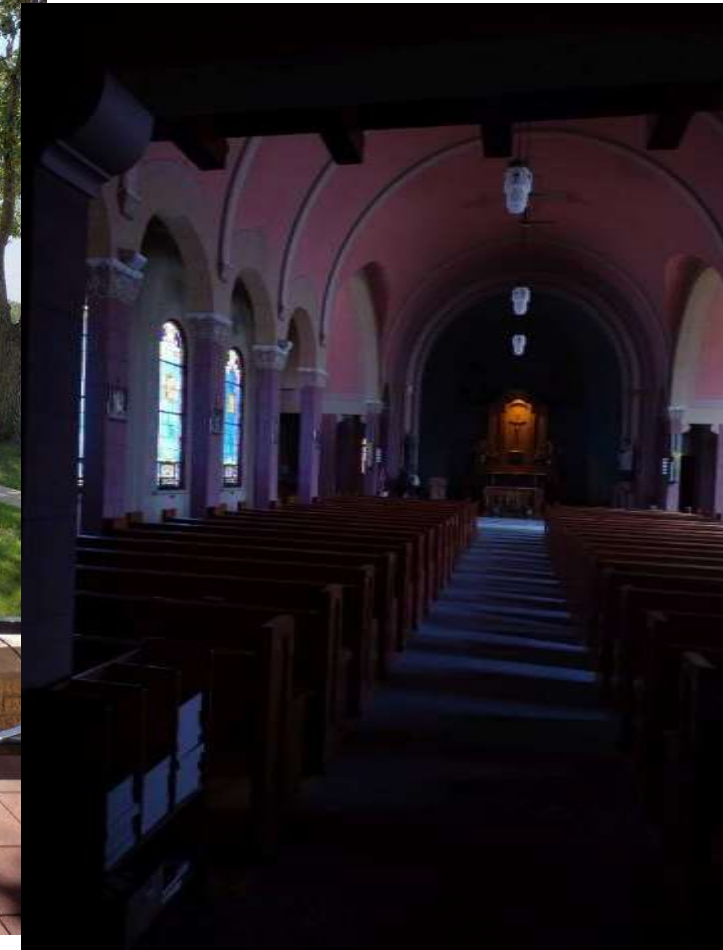
Za to malé překvapení na této benzině uprostřed dálav v městečku Snyder, nakupuji něco k snědku, odlížím si na pult a odskakují pro pití. Načež paní pokladní hlásí, pán přede mnou to zaplatil...trochu nechápu...až po chvíli mi spíná: podpora za výkon v závodu.

Dnes mířím do Omahy a cesta povede většíma „prdelema“ než se dalo čekat. Trail skončil, ale asfaltové úseky střídá hrubý venkovský gravel, přidávají se kopce, respektive, vlny 5-8%. Ve kterých se to rozjede i k 60km/h. Samosebou je s tím problém, jelikož když je pod vlnou štěrk sesypán nebo splaven, je co dělat aby předek nezaplaval.

Vesnička Aloy a místní kostelík kousek před Snyder, fouká silný vítr od jihu

Bob Kerrey pedestrian bridge

Přes ztrátu času, odpočinek v hotelovém loži, sprcha a ranní vyhlídky, vše dodalo sílu. Andrei si drží neustále odskok, ale chci se přiblížit.

Po noci v Omaze je za mnou 13 nocí; dle Elapsed time (212,5h pro aktivitu) na noc přichází cca 7,6hod. Při odečtu mytí a balení lze říci, na spánek připadá do 5hod v průměru.

Omaha, svítání nad Missouri River v 6 ráno.

Trochu protiklad večernímu dojezdu za tmy, psychika zapracovala i s únavou a tak při průjezdu kolem letiště zkouším hotely; cesta byla díky gravelovým úsekům technicky náročná, v druhém hotýlku mám úspěch i když se ke mně staví odmítavě jako v prvním. Slečna nakonec svolí a snaží se udržet oči v důlcích. Holt velkoměsto...
Ano, jsem jako prase, včera růžovej z Cowboy trailu, dnes šedivej z gravelu. Nechci nocovat v městském parku, navíc projíždět městem za tmy.

Kiewit Luminarium, místo jevů které utvářejí náš svět. Může se hodit jako tip pro návštěvu (píše se v všech věkových kategoriích)...

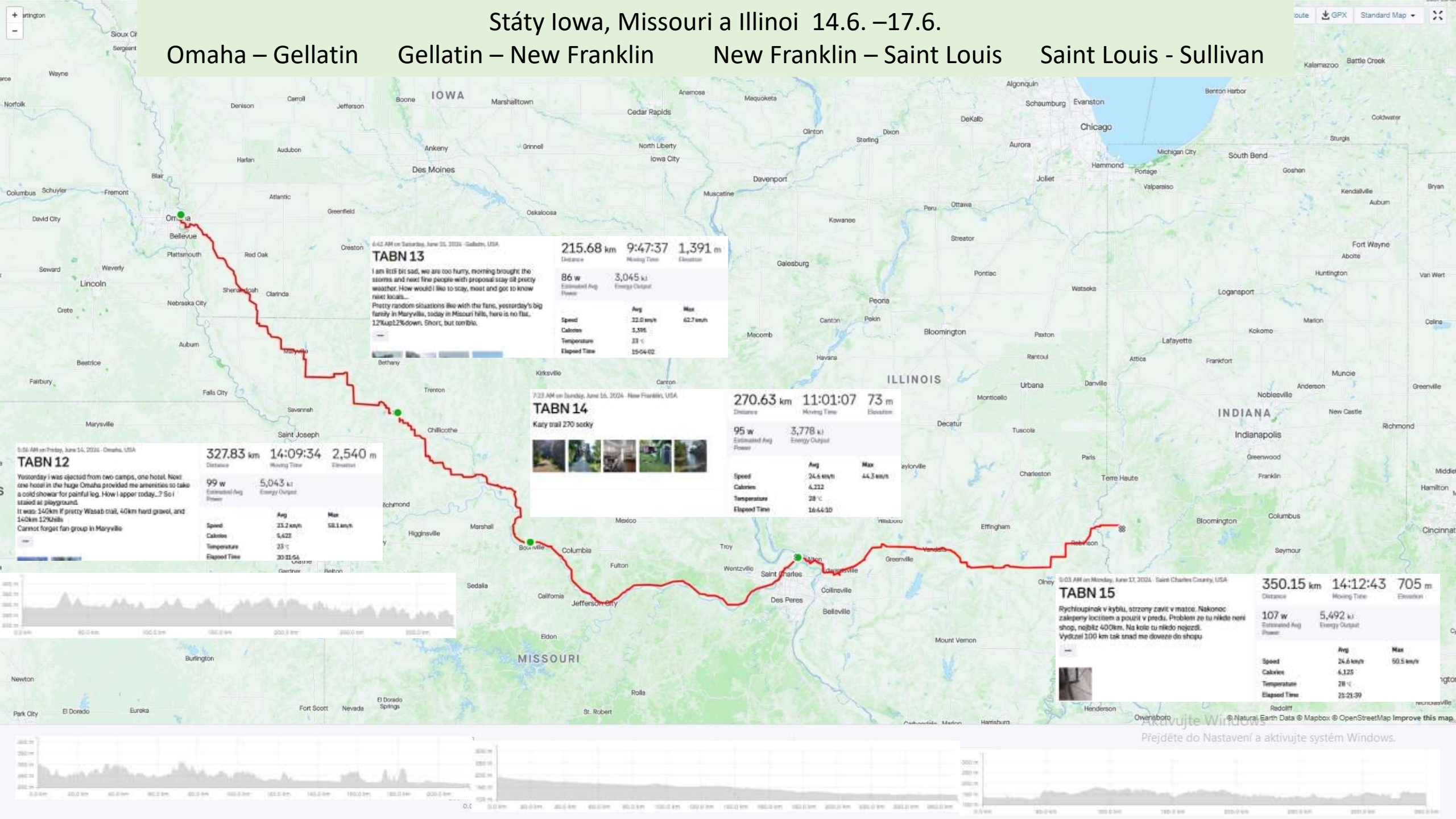
Státy Iowa, Missouri a Illinois 14.6. –17.6.

Omaha – Gellatin

Gellatin – New Franklin

New Franklin – Saint Louis

Saint Louis - Sullivan

Za Omahou najíždím na Wabash Trace. Velice krásná šotolinka v takovémto „křoví“ mezi poli. lowu mójím jen kousek cca 140km, celé po trailu.

Podivuhodně působí toto město v pravo na obrázku Shenandoah. Nikde nic moc a do toho spousty bankovních domů.

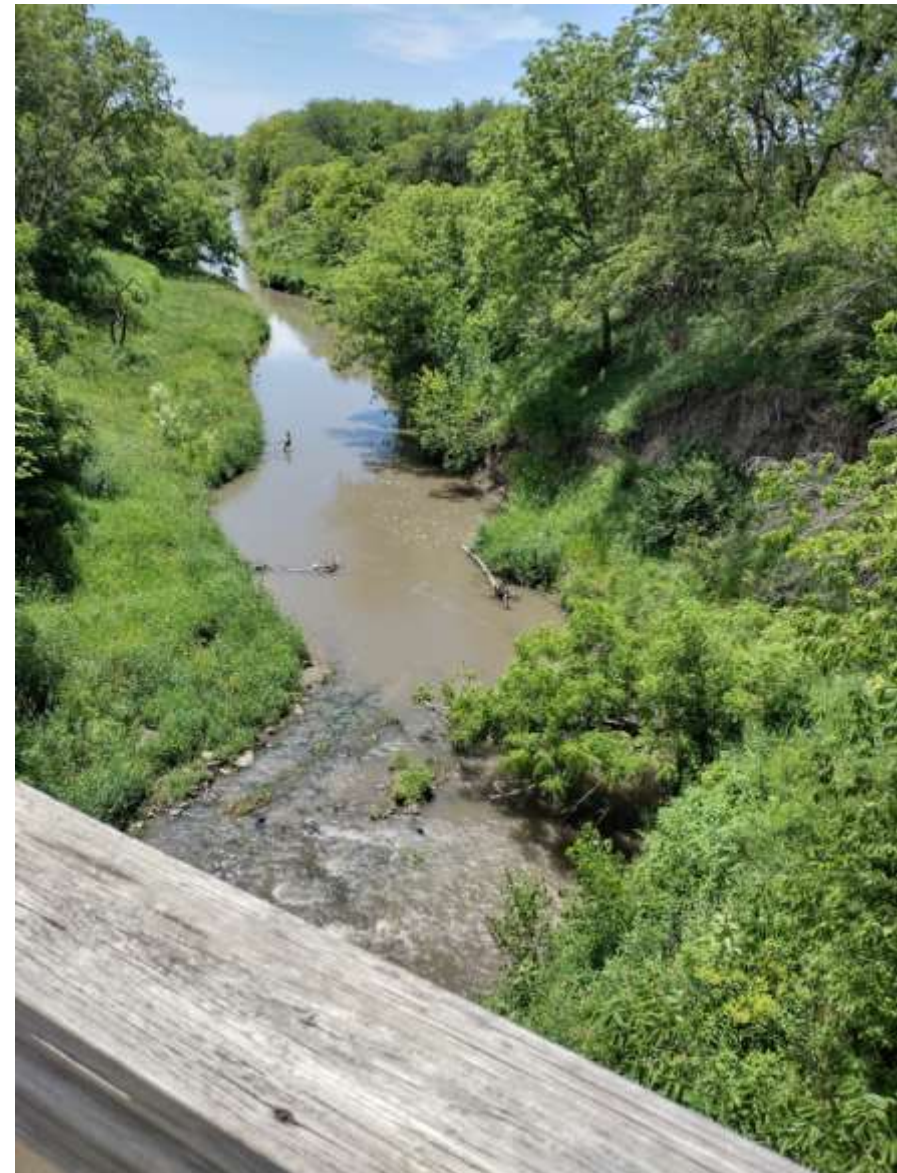

Na konce trailu jsou i hranice státu Iowa.
Missouri se pozná celkem snadno, z roviny se okamžitě přepne do těchto vln. Vlnky kolem 100m délky od 5-12%. V propozicích pořadatel Nathan uvádí přesné místo i silnici odkud pochází, po této silnici samozřejmě vede i závod.

Většina řek co jsem potkal je takto kalných, takže koupání je risk. Málo kde byla možnost.

Před dvěma lety (2022) při účasti Aleše Zavorala

Nyní (2024) po dvou letech...

Věděl sem že tu někde v půli budou, ale samozřejmě zahlédl na poslední chvíli, musel jsem se 20m vrátit. Velmi fajn setkání; Po Mitchellu druhá fan rodinka...

Nabídka setrvat a dát se do kupy je lákavá, ale rád bych dorazil do Gellatinu, tj dalších 120km asi s dojezdem po půlnoci. Napadá mě že jsem se mohl aspoň osprchnout, tak ještě zkusím za městem bazén, kde mě samozřejmě od pohledu vyhadzují. V Gellatinu nocuju u lesíka na hřišti. Ráno objevuji i ToiToiku, takže aspoň tak.

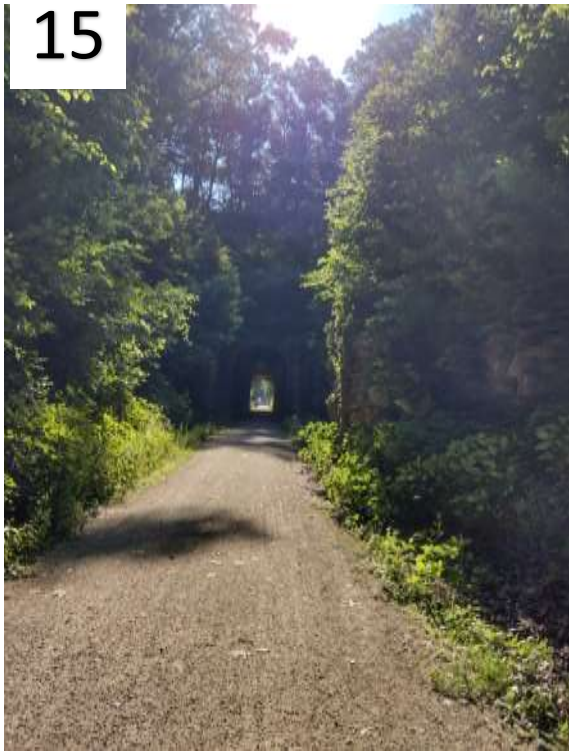

Za Gellatinem při ranních bouřkách potkávám samé fajn lidi. U jednoho uzavřeného mostku kde brodím pozastaví postarší pár s nabídkou sečkáni než se to přežene, Evropu znají, navštívili Belgie, velmi děkuji, ale mažu dál, vysvětluji že jedu závod, poděkuji a odměnou je mi úsměv a nabídka že jsem vždy vítán.

Podobně tento méďa. Zastavím na jedné z Gravelových vln v tom se vynoří se skačkou. Houknu na něj čau a on hned jestli nejezu závod. Jo a odkud sem? Evropa, Praha, Francie! Mluvíš Francouzky? Tam se mluví Francouzsky...on prý že umí a jeho paní také, hned si dělá fotku a kontroluje aplikaci. Hned to běžím říci manželce, my to sledujeme

Řekne se Amerika..., Burger, cola, ale ve skutečnosti je to jinak. Ohříváný párek tak u nás v Mělníku. V Glasgow kde se napojuji opět k Missouri river výběr ze tří salátů, vařená vajíčka v balíčku po dvou...

V New Franklin nocuji v samoobslužném kempíku a napojuji se na Katy Trail, cesta celý den vede podél Missouri a místama již lze potkat pár cyklistů, občas někoho s bágama. A taky hromady komárů jak jsme poblíž řeky. Noc byla děs, musel sem zalézt do sprchy aby mě nesežrali.

Katy trail končím na východním konci za Saint Louis kolem půlnoci. Ve městě jsem skočil na pumpu pro pozdní večer a lahev vody místo sprchy. Nocuji na lavičce pod přístřeškem a ráno vstávám ve 4:00
Zahrávám si s myšlenkou dojet Andreie, který je již jen 40km přede mnou.

Pouhé 4h spánku a technické problémy. V Edwardsville hledám poštu a odesílám poslední možné věci, včetně spacáku ve kterém jsem již delší dobu nespal a předpověď praví že už nebude třeba. Balím polovinu výbavy, odlehčuji kolo a hned se jede lépe.

Libuji si jak každou chvíli potkávám cyklisty a lidi s kolama, ale k odpoledni se dostávám opět do hlubokého venkova. Všude kolem roztahané farmičky „vesnice“ prostě paráda.

Napadne mě odskočit si na záchod jak se parádně jede a jaká je přede mnou spousta času a když tak všechno hezky jde, ještě zkontrolovat zadní upínák co si tak povrzává. Povolím promáznou utáhnu, vrže ještě, povolím znovu, utáhnu utáhnu utáhnu... a problém je na světě. Nezbyvá než se posadit na volné kolo a jet krokem. Nějak to jde no, ale sakra je to čára přes rozpočet... Vzdávám soutěž o první místo, obíhám místní farmáře (jednoho nejdřív u rodičů a po druhé u jeho rodiny kde mi jeho paní říká: odkud jsi že takové zvláštní nářečí...? Koukne do mapy a říká: ty jo to je dálka, neznám...), bohužel kolo tady nikdo nemá a slovo Metrický tu navíc neznají. V polích potkávám paní která mi ochotně říká počkej mám tu syna.

Přijede borec na traktoru začne tahat závitníky a diví se že to nepasuje, tak se mu snažím vysvětlit že mají anglický systém u nás metrický. Naštěstí má aspoň Loctite, přehodíme poškozenou matku dopředu, tak nějak se to chytne a drží, i když ne na pevno. Cykloobchod dalších tis km...Nechce se mi věřit tak jedu dál do noci, v prvním větším městě (Oblong) zapadnu do baru. Andrei jistě již spí a já ztratil 4h šlapání. Tak se vydávám do 3 do rána na dalších 60km do Sullivanu. Ikdyž mi na benzíně poradí kde je kempík, je tak organizovaný, že než zalehnu téměř svítá. Sem naštvanej a utahanej, navíc další komáři.

Přemýšlím co s kolem, v gravelu bude asi dost problém s volným kolem...

Indiana, Ohio, Pennsylvania 18.6. –21.6.

Sullivan – Osgood

Osgood – Columbus

Columbus – Scio

Scio - Confluence

17

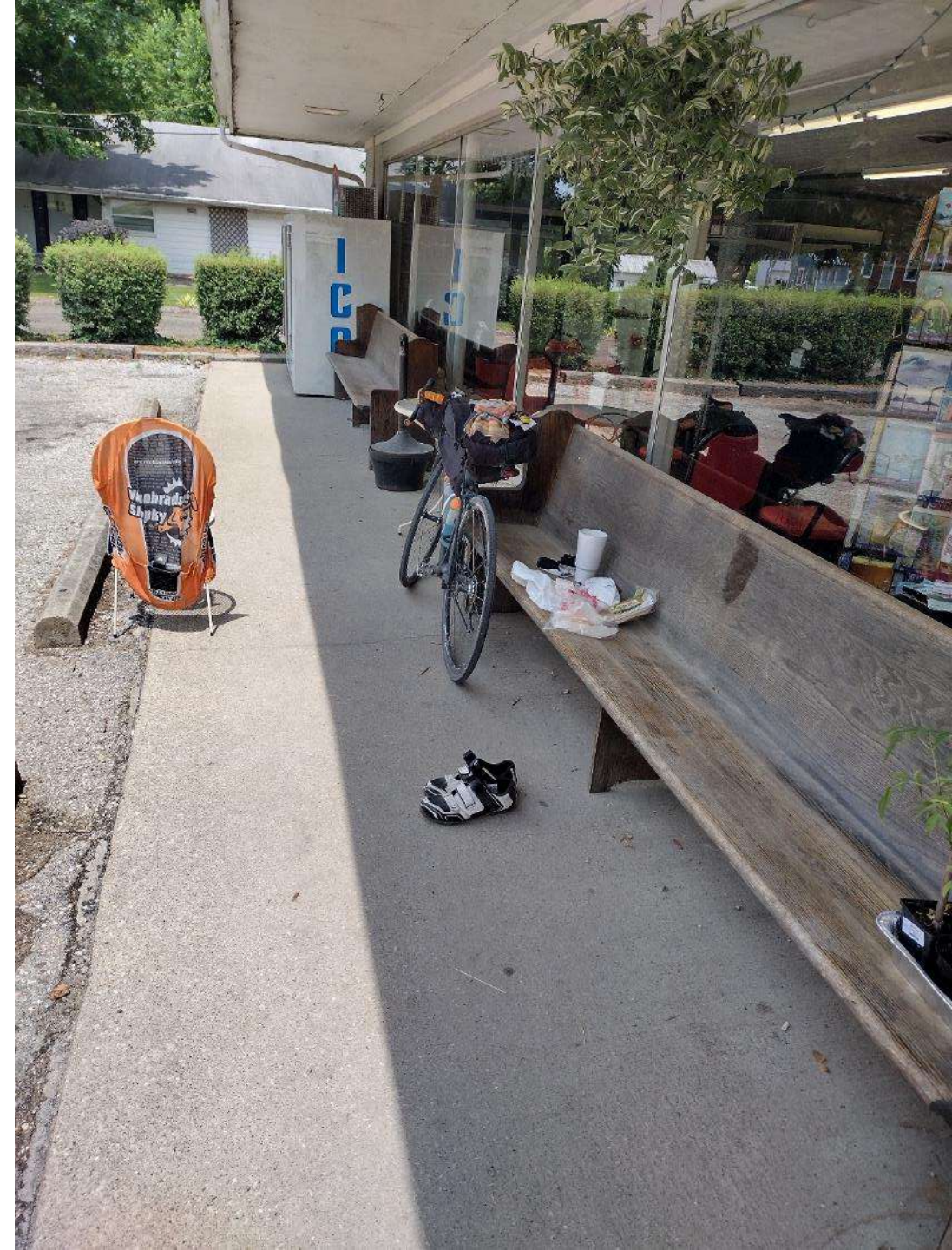
Přes noc mě napadlo elegantně rychloupínák ukrást. Musí tu být přece škola...Cestou z kempu koukám po kolech, je tu mraky obytnáků, ale kolo s rychloupínákem prostě žádný. Jedu pomalu po městě a vtom mě práskne do očí stará herka na zaprášeném zápraží. Prostě taková situace kdy za matičku dáte klidně 200USD...Vlezu opatrně na zápraží, nakouknu skrz sklo dovnitř, ale nikdo tu, upínák prostě vyšroubuju a zdrhám, naproti začal řvát pes. Valím co to jde s tím kusem železa a za městem ho přehazuju, Loctite našťestí tolik nedrží, takže nemusím shánět kleště. Spal sem asi hodinu, možná dvě. Zase blběj nápad hledat kemp. 30 km opodál kempu vytuhnu na parkovišti po snídani a budí mě šokem startující auto nakupujících. To bylo docela o fous, protože doklady a vše bylo dobrých 20 min bez dozoru...

Díky nočnímu přejezdu hranice Illinois a Indiany mi utekla změna časového pásma. Prostě to že je světlo a tma, stále registruji docela dobře.

Když není potřeba, náhradních dílů je dost

Začínají se objevovat
moc příjemná zákoutí
jako tento krámk s
domácími potravinami.
Opět řadím šlofíka na
lavici.

Cestou přes Indianu potkávám tyto skvělé lidi, starý pán sedí na terase, venku vedro na padnutí, tak jej jdu pozdravit a poprosit jestli nemá trochu vody do bidonu na cestu do nadcházejícího gravelu. Přinese pár plechovek limčí, dovede paní a tak se dáváme do řeči.

To je ta pravá Amerika...

Další fanklub na trase v Indianě. Obdivuhodné, lepší než UAC nebo ELM. Tam čeká akorát párek a pivo. Je kolem 17h avšak mizím dál, do vzdáleného Osgodu kde nocuju v prima parku, déšť se opět nechystá, střechy netřeba a trocha strachu aby mě nikdo nenačapal brzkému vstávání jen prospěje.

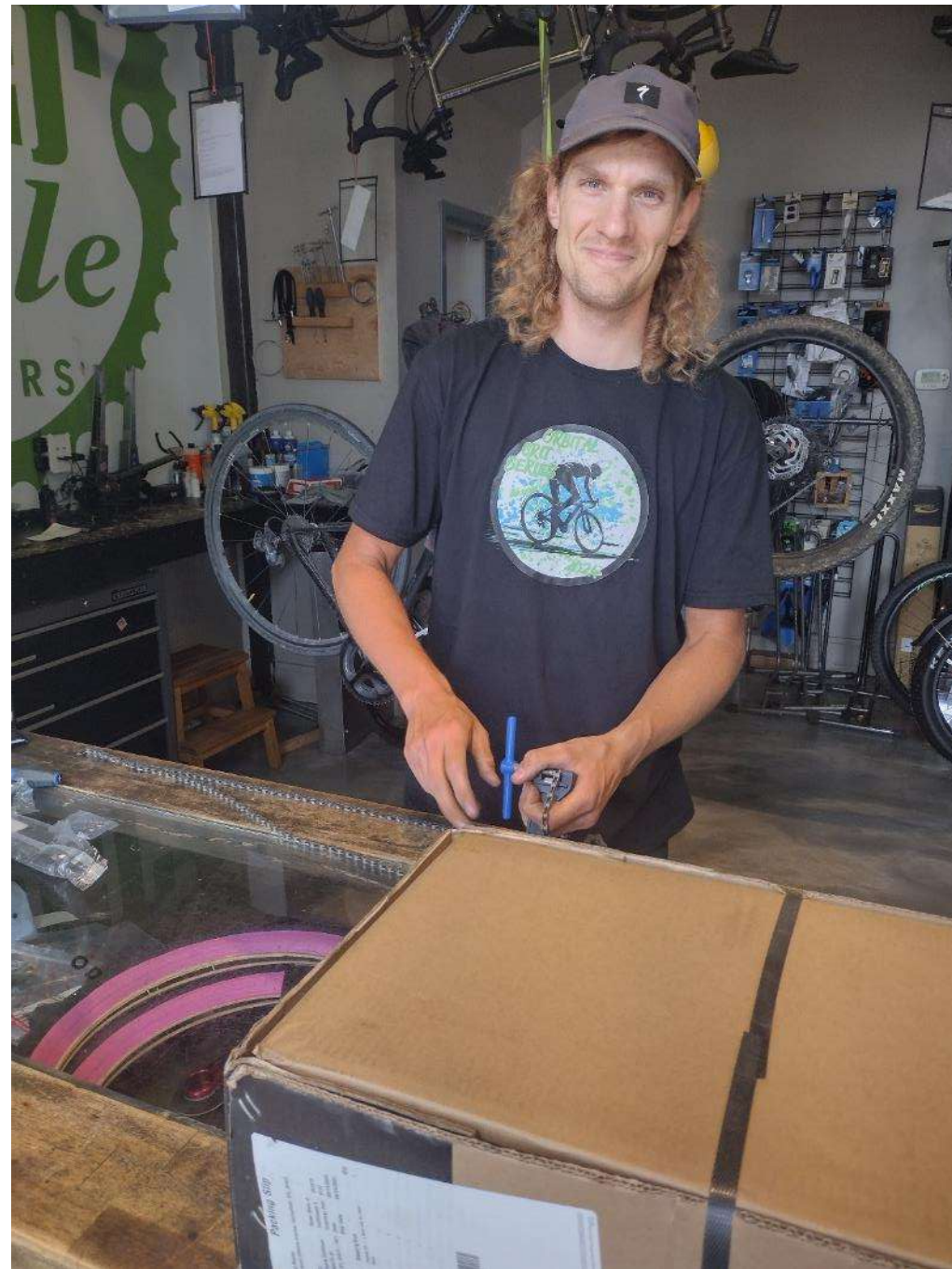
Zajímavosti: v mapě objevuji evropské názvy jako třeba Versailles, vesnička kousek jižně pod Osgodem

4600km v nohách, do cíle nějaký litr, na cestě velkoměsto Cincinnati. Pro jistotu zaplánuju výměnu řetězu a také koupi nových rukavic. Popravdě chtělo by to i triko, ale už to nějak dám. Odskočím tedy za řeku Ohio do státu Kentucky do Trek shopu, kde se setkávám s tímto borcem. Ihned ví o co jde a loví v aplikaci, ukazuje mě šéfovi. Je velice nadšený že jsem se zastavil. Kdysi se také účastnil.

Mimo jiné se nacházíme v nejnižších bodech závodu, kolem 150mm.

Z Cincinnati do Columbusu vedou krásné asfaltové stezky skrz spoustu krásných malých městeček.

Little Miami scenic trail, podle stejnojmenné říčky

Prairie Grass trail

Roberts pass trail

Camp Chase trail

Na jedné takové návsi Spring Valley usedám opět do baru, venku vedro kpadnutí, uvnitř mě odchytávají tidle dva borci. Jedna známá toho zadního učí kdesi u nás angličtinu. Dostávám typy co v D.C. navštívit a o placení se starat nemusím. Úžasný svět být Vinohradskou Šlapkou v US...!

Opět další fan klub, i když je do cíle ještě přes Apalačské pohoří poctivých 800km, fandové jsou jako bych byl před cílovou branou.

Tento pán dokonce sdílí na facebooku skupinu, tedy dostává se i na natáčení videorozhovoru. Něco namatlam a mizím dál. Nicméně typ na výlet Cadervilli a Hearthstone Inn & Suites, bike friendly místo je tou správnou volbou, jako celá tato oblast (traily) protkaná spoustou kaváren, kiosků atd.

V Columbusu uléhám na cyklostezce kolem 1 ráno a vyrážím o půl čtvrté. Nic moc, ale orazil jsem si, ranní noční město je opravdu krásné, užívám si prázdné ulice a hltám architekturu kolem.

Columbsem odškrťávám 19. noc, 320h aktivity a 7,15h na noc v průměru.

Možná proto si následující den moc nepamatuji, jen další traily, v závěru opět jeden krásný se zastřešenými starými dřevěnými mostky kde také nocuji.

O co méně z předešlého dne po již „unylých“ stezkách, o to více v přesunu mezi údolími kde brdky nabírají více než 12%. Jedním takovým krásným je McIntyne Creek (viz šněrovací výjezd na gps) a celkově oblast kolem Welltzburgu a dále jižně pod Pittsburgem. Na soutoku Monongahela-Youghiohena Rivers v městečku Clairton mívám známou ocelářskou společnost USSteel.

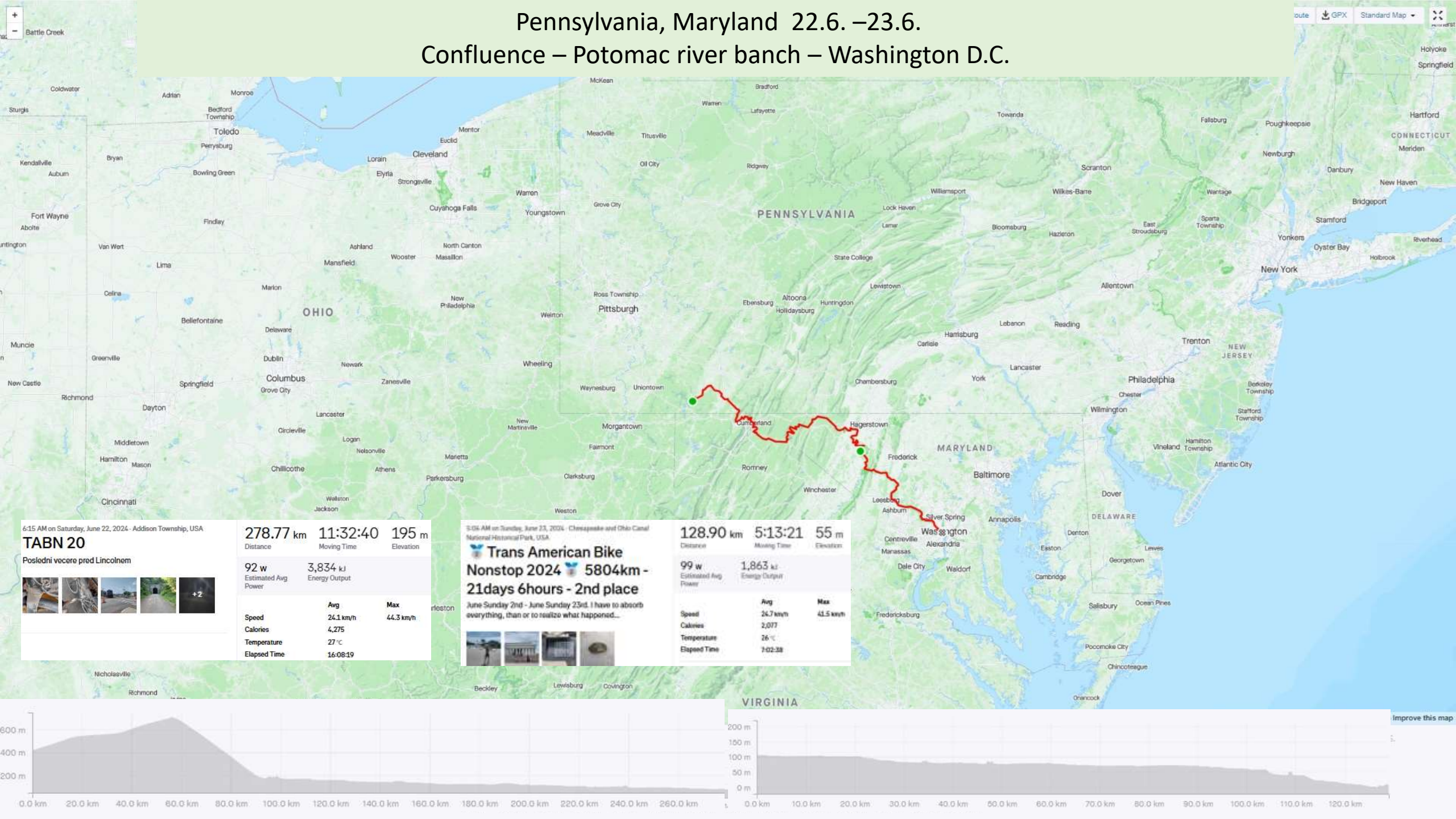
Postupně podél vody najíždím na nejdelší závěrečný trail Great Allegheny Passage. Téměř 500km, vedoucí až do D.C.

Zajímavosti: JZ od Pittsburgu a ještě na západě Ohia lze spatřit Amišskou tradici v oblékání a stylu. Právě v Ohiu na ně narážím po prvé při snídani na benzínce v vesničce Jewett. Skupinka mě zdraví sama od sebe, mám chuť se s nimi vyfotit, ale zdravý rozum říká radši ne, tak jen opětuji pozdrav a koukáme po sobě. Nicméně asi by to šlo, jelikož borci Amiši dojezí autem, tedy se jednalo o ne tak striktní skupinku. Zato vesnice v Pensylvánii již disponují značkami pozor kočár atd. i se tu objevují. Foto se mi ale nedaří páč mastíme po gravel road.

Pennsylvania, Maryland 22.6. –23.6.

Confluence – Potomac river banch – Washington D.C.

6:15 AM on Saturday, June 22, 2024 - Addison Township, USA

TABN 20

Posledni vecere pred Lincolnem

278.77 km **11:32:40** **195 m**
 Distance Moving Time Elevation

92 w **3,834 kJ**
 Estimated Avg Power Energy Output

	Avg	Max
Speed	24.1 km/h	44.3 km/h
Calories	4,275	
Temperature	27 °C	
Elapsed Time	16:08:19	

3:04 AM on Sunday, June 23, 2024 - Chesapeake and Ohio Canal National Historical Park, USA

Trans American Bike Nonstop 2024 5804km - 21days 6hours - 2nd place

June Sunday 2nd - June Sunday 23rd. I have to absorb everything, than or to realize what happened...

128.90 km **5:13:21** **55 m**
 Distance Moving Time Elevation

99 w **1,863 kJ**
 Estimated Avg Power Energy Output

	Avg	Max
Speed	24.7 km/h	41.5 km/h
Calories	2,077	
Temperature	26 °C	
Elapsed Time	7:02:38	

Improve this map

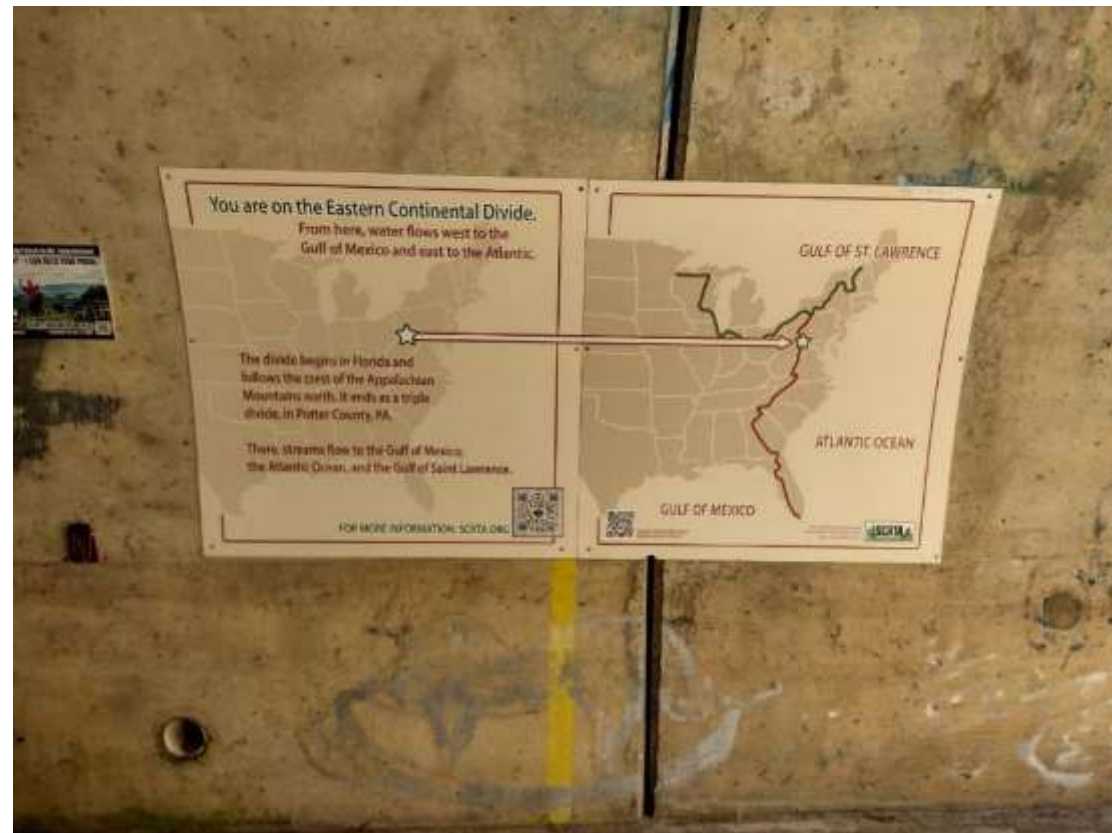

Předposlední noc
spím opět na stezce,
cestou byl kempík,
nicméně opět jen
pro registrované. To
o půlnoci umí málo
kdo, tak to balím pár
km v lese opodál a
dole hezky šumí
voda. Bohužel ty
nejkrásnější pasáže
jsem minul za tmy.
Alespoň ráno spatřu
tuto nádheru

A začínají se objevovat tunýlky. Některé tak dlouhé, že je třeba zapnout i světlo a světlo na konci je tak daleko, že sakra trvá než se k němu přiblížíte. Ano jsme ve finále, ve kterém závodě a velectěném kopci se vyskytují? Samozřejmě si vzpomenu na putování do Itálie, zprávu z úvodu stoupání a po 50 minutách odpovéd': teď už bude u tunýlků...

Nejvyšší bod GAP se nachází zde ve 2400ft (720m). A opět Continental Divide, tentokrát východním, a poslední peak v závodě. Odtud se už trail sune dolů do města.

Na nádražičku Mayersdale, v mapce odkud jste, zapichuji první Český bod

V takovém celkem hnusném městě Cumberland končím GAP, dávám pauzu na hnusné benzínce, napojuji se na Potomac River a přilehlou stezku Chesapeake and Ohio Canal Trail, místy Western Maryland Rail Trail. Nicméně GAP Great Allegheny Passage je zmiňovaná jako železnice mezi D.C. a Pittsburghem.

Asi v půli trati stavím zde na benzíně smýt prach a něco pojíst. Na chvíli si přisedává takový obyč chlápek, co posedával v chladáku (uvnitř u klimošky). Něco málo mi od jídla zbyde a tak zajdu za ním nazpět dovnitř a zbytek mu nabízím. Čímž se samozřejmě na mě strhne pozornost místních – co byste řekli sami od pohledu na kolo, 21 dnů pořádně nevyspalého pohledu a tak...?

Dojždím opět za tmy kolem 23h, po vyzděných a dřevěných plošinách nad břehem Potomac, místy za ruchu bujarých oslav v kempech a koupající mládeže vyvalené, co to sakra jede tou tmou za magora...
Nocuji na přilehlém nocovišti a dávám koupel v Potomac River

21+6h

Trans American Bike Nonstop 2024
Slapky 5 804 km – 21 dní a 6 hodin – 2.místo Slapky

Poslední den, nebo dopoledne.
Nekonečný gravel , 3km pod Lincolnům
pomník a nedaleký White House.
Start neděle 2.6.2024 6:00
Cíl neděle 23.6.2024 11:53

O tři dny později dojíždí třetí v pořadí Bill Baasch z Nebrasky. Přijíždím přivítat, pogratulovat a vydáváme se na slavnostní večeři.
První v pořadí Andrei Osantin odjel druhý den po dojezdu

V číslech:

Závod 3500mil (5600km), našlapáno 5804km, 27.242 m up, avg 23,7mk/h. S pár výlety po D.C. a Virginii jsem za měsíc Červen našlapal 6 tis km.

Čas přesunu z místa A do místa B činil 21dní + 6hod.

Denně v průměru nakrouceno 270km. Nejdelší úsek měřil 350km, nejkratší 168km. Nejkratší spánek v noci asi 2h.

Časové poměry během závodu: A-B celkem = 510h / čas aktivit 361h / čas čistého pohybu 247h.

Náklady:

Podle prvotních propočtů náklady byly 29,50kč/1km. Při pečlivějším plánování a lepší technické přípravě se s cenou lze vejít do 24,50kč/1km. Cena dopravy včetně zdravotního pojištění + rizikové sporty v číslech zahrnutá činila 68tisczk, z tom je 20tis na přeplánování letů; tedy těm se lze také uhránit.

Jak lze takový závod vnímat:

Přesně tak jak to napsali...

Kolikac

Jak Forrest Gump, chtěl se mi jet na kole, tak jsem jel 🍌🍌 Dávej, dávej, cílové křovi je na dohled!

Honza Herda

Jsou různé závody, různé metriky, ale teprve takové akce si zaslouží uznání, smeknout klobouk a tiše závidět! Je vidět, že nemáš malých cílů a hlavu správně nastavenou na nezapomenutelné věci 🍌🍌

Aleš Zavoral

Ahoj, ani jsem nevěděl, že už "konečně" jedeš :) a teď to náhodou zjistil, takže tě budu bedlivě sledovat! :) Valíš parádně, hory máš za sebou, rovinky před sebou, tak se drž, ty jsou těžké a větrné. Spoustu míst z fotek poznávám a vrací mě to zpět. Přeju Ti hodně sil až na konec tohoto životního zážitku. Ale věz, že jakmile zvedneš to kolo u sochy Lincolnů nad hlavu, tak už v ten okamžik ti to bude líto, že už je to konec. Takže užijvej na max! Aleš

Přípravy:

Nikoli dlouhé závody, dlouhé trasy, maximální vydání, ale pravidelnost. Mým tajným klíčem je základní trojkombinace: 1. týden 5-6x100 – den dva oraz, 2. týden 5-6x 80 – den dva oraz, 3. týden 5-6x 50 - týden oraz.

Měsíc velmi volného popojíždění a pár dnů před závodem volné týdenní rozjíždění 3-5x 30-50km. To platí ale jen pro samotné nastartování.

Pro celek je potřeba budovat dobré hlubší základy. CK Šlapkovský kalendář je velmi dobrým sluhou. Dále, zahraniční zkušenosti tady nejsou vůbec od věci. Zhodnotil jsem tu Španělské Středozemí, Pyreneje, Australský Nullarbor; i domácí turistickou červenou stezku Českem.

Neměl jsem stanovené velké cíle:

V nejlepším kondici bylo v plánu šlapat 250km denně, s časovou rezervou až pouhých 160km denně pro případ jakékoli neblahé události. Na umístění nebylo vůbec pomýšlení, navíc při počtu startujících. V noci jsem chtěl spát, nikoli jezdit přes noc.

Byl to můj první nonstop závod napříč kontinentem, navíc, se smíšeným povrchem, paved, gravel, trail. Velkým omezením byly pláště-šíře 30mm díky stavbě, neznámou, ale nakonec výbornou volbou Michelin Power Adventure. Na závod Nathan doporučuje jet min. 32mm šíře.

Dojmy a pocity:

USA...od pohledu bylo vidět že nejsem „pravej a běžnej“ typ; možná díky tomu mám štěstí na lidi se kterými jsem strávil skvělé chvíle (až na pár drobností). Přestože zemi člověk tak nějak projel v jednom tahu, i tak mi byl pohledem a součástí běžný všední, skutečný život. Ať tak nebo tak, mám se proč vrátit...

Fyzicky...šestým dnem poškození nervů u prstů nejvíce levé ruky, chyběly nástavce a objem v pneumatikách. Namožená achilovka od nevhodně utaženého sucháče tretry. Assos chamomile na zadek byl každodenní samozřejmostí.

Psychicky...neměl sem slabou, kritickou chvilku. I když bylo pár bolístek či únava, stále tam byla chuť jet dál, každý den, každou chvíli. Velmi pomohlo týmové rádio které ráno budilo s rozborem aktuální situace!

Velmi, velkou nebezpečnou neznámou byl spánkový deficit. Základem bylo nejt přes čáru. A když se blížila nebo nastala, zachovat klid a dát si šlofika trochu se srovnat.

Technicky...podceňená příprava, nástavce se opravdu vyplatí, 36mm pláště je nejlepší volba – co na asfaltu na úzkých získáš, v gravelu víc ztratíš.

Chystáte li se něco takového podniknout, třeba i je nonstop dvoudenní, přestože se jedná o životní zážitek, velký závod, atp. nejprve si přečtěte knihu Proč Spíme. Lze napsat více, ale klidně se ptejte.

Special thanks:

- **Scott Diamond** physicist, cycling enthusiast and writer, blogger
- **My parents and children** for their love and affection
- **Michal Rydval** promotion tune, Radio Beat
- **Aleš Zavoral** level of life motivation
- **Martin Stiller** cycling and travel information
- **Tomáš Martínek** fyzio
- **Vinohradské Šlapky** virtual fun, encouragement
- **Continental Corporation, Brandys nad Labem group** possibilities